

PARLAMENT DE CATALUNYA

PROPOSTA D'ACORD SOBRE EL PROCEDIMENT DE VERIFICACIÓ DEL COMPLIMENT DEL CODI DE CONDUCTA PER PART D'UNA DIPUTADA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA (Tram. 339-00001/15)

La Comissió de l'Estatut dels Diputats, de conformitat amb l'article 15.3 del Reglament del Parlament i de l'article 26.3 del Codi de conducta dels membres del Parlament de Catalunya, després d'investigar els fets relatius a l'actuació de la diputada Sílvia Orriols Serra, ha acordat, en la reunió tinguda el dia 14 de juliol de 2026, elevar a la Mesa del Parlament les propostes següents:

Primera. Considera que la diputada Sílvia Orriols Serra ha comès una infracció de caràcter lleu per contravenció de l'article 7 del Codi de conducta.

Segona. Atès que la regulació del Codi de conducta és genèrica, es recomana que la Mesa traslladi als grups parlamentaris la conveniència de procedir a una reforma del Reglament i del Codi de conducta per tal de regular les sancions relatives a manifestacions ofensives dels diputats vers altres diputats, institucions o terceres persones alienes al Parlament.

Tercera. Atès que les manifestacions objecte d'aquest acord es podrien considerar que contenen elements que es podien analitzar com a constitutius d'un eventual delicte d'odi, es recomana que s'informi els grups parlamentaris de la possibilitat d'avaluar la remissió d'aquestes manifestacions al Ministeri Fiscal.

Palau del Parlament, 14 de juliol de 2026

El secretari de la Comissió

Jordi Albert i Caballero

El president de la Comissió

Toni Castellà i Clavé

PARLAMENT DE CATALUNYA

Procediment de verificació del compliment del codi de conducta per part de la diputada Sílvia Orriols Serra (tram. 339-00001/15)

ANTECEDENTS

De conformitat amb l'article 15 del Reglament del Parlament i de l'article 26 del Codi de conducta dels membres del Parlament de Catalunya, la Mesa del Parlament, en data 15 d'abril de 2025, va acordar iniciar un procediment intern de verificació del compliment del codi de conducta per part de la diputada Sílvia Orriols Serra, del Grup Mixt, i demanar a la Comissió de l'Estatut dels Diputats que examini els fets amb una informació reservada i valori si hi concorren circumstàncies suficients que indiquin l'existència d'una possible infracció.

Aquest acord de la Mesa del Parlament es fonamenta en la sol·licitud presentada pel GP ERC, amb el número de registre 33946, que s'adjunta com a *Annex 1* d'aquest informe, sobre l'existència d'una possible infracció del codi de conducta en les reiterades intervencions de la diputada Sílvia Orriols davant el ple amb referència –directa o indirecta– a la diputada Najat Driouech Ben Moussa, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la transcripció de les quals s'adjunten com a *Annex 2* a 8.

En la sessió del 23 d'octubre de 2025, la Comissió de l'Estatut dels Diputats, d'acord amb el que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 26 del Codi de conducta, va decidir investigar els fets i donar un termini de 15 dies a la diputada Sílvia Orriols per a donar compliment al tràmit d'audiència prèvia davant la Comissió, fent-li avinent el seu dret, si així ho demanava, de comparèixer davant la Comissió abans de formular un informe, una recomanació o una proposta de resolució. En la mateixa sessió, també va acordar incorporar com a documents de treball els escrits annexes a aquest informe [annexos 1 a 8] i fer extensiu el dret d'audiència prèvia a la diputada Najat Driouech.

La diputada Sílvia Orriols va presentar al·legacions per escrit el 18 de novembre de 2025 (reg. 68342) per a donar compte del tràmit d'audiència, document que s'annexa a aquest informe com a *Annex 9*.

CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

I. CONSIDERACIÓ PRÈVIA: LA COMPETÈNCIA DE LA COMISSIÓ DE L'ESTATUT DELS DIPUTATS

La competència de la Comissió de l'Estatut dels Diputats per substanciar el procediment d'informació reservada es fonamenta, normativament, en els articles 25, 26 i 27 del Codi de conducta.

PARLAMENT DE CATALUNYA

De conformitat amb l'article 26 del Codi de conducta, la Comissió de l'Estatut dels Diputats ha d'avaluar si els fets analitzats podrien ser constitutius d'infracció, atesa la previsió normativa continguda en els articles 7 i 8 del Codi de conducta.

Així, l'article 26 del Codi de conducta estableix que la Comissió de l'Estatut dels Diputats, per mitjà d'una informació reservada, ha d'examinar els fets i valorar si hi concorren circumstàncies suficients que indiquin l'existència d'una possible infracció. Si la Comissió de l'Estatut dels Diputats decideix investigar els fets, perquè considera que s'ha pogut cometre una infracció, ha de formular, amb l'audiència prèvia del diputat afectat, un informe, una recomanació o una proposta que ha d'eleva a la Mesa del Parlament.

Pel que fa a la previsió normativa de les conductes del diputats, que ha ser objecte d'anàlisi per part de la Comissió de l'Estatut dels diputats, l'article 7 del Codi de conducta, titulat *Actitud exemplar*, estableix que:

- «1. El capteniment dels diputats del Parlament ha de respondre sempre a la con fiança pública de què són dipositaris com a càrrecs electes.
2. Els diputats del Parlament han de mantenir en tot moment una conducta respectuosa amb els altres diputats i amb els ciutadans, i una actitud escrupolosa i exemplar d'acord amb el principi d'igualtat sense discriminació per raó de gènere, orientació sexual, creences, ideologia, origen o condició social, ètnia, llengua o qualsevol altra. Aquest capteniment ha d'implicar sempre la utilització d'un llenguatge adequat, i també un sistema de relació fonamentat en la interacció constructiva, cordial i dialogant amb totes les persones i tots els col·lectius sense exclusió.
3. Els diputats del Parlament han de tenir un tracte adequat i respectuós amb totes les persones que presten serveis al Parlament. Aquest tracte ha de respectar sempre els drets que els Estatuts del règim i el govern interiors reconeixen al personal al servei del Parlament.»

II. NATURALESA DE LA INFRACCIÓ

En la documentació prèviament sol·licitada, i que consta en l'expedient, es remarquen les següents intervencions de la diputada Sílvia Orriols, la coincidència de les quals amb les transcripcions del Diari de Sessions del Ple s'ha contrastat excepte per l'ús de la negreta que fa el GP ERC:

1. Compareixença del president de la Generalitat per a donar compte de l'estructura i la composició del Govern
350-00001/15
DSPC-P núm. 6, pàgines 52-54 [Annex 2]
«Estem tips del seu autoritarisme, però sobretot estem tips de la seva hipocresia. **No poden denunciar la discriminació de la dona i per-metre l'entrada d'una diputada que fa ostentació de la misogínia islàmica.** No poden dir-se independentistes...»

PARLAMENT DE CATALUNYA

2. Debat sobre l'orientació política general del Govern (continuació)
255-00001/15

DSPC-P núm. 8, pàgines 84-89 [Annex 3]

*«Al Parlament de Catalunya **no es pot acusar qui fa ostentació de la misogínia islàmica de fer ostentació de la misogínia islàmica, però es pot assenyalar una diputada i dir-li que la de la misogínia islàmica li dona mil voltes, no sabem si voltes de mocador al cap, d'hores cotitzades o d'oratòria.**»*

3. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la perspectiva de gènere en les polítiques públiques
302-00017/15

DSPC-P núm. 18, pàgines 41-42 [Annex 4]

*«**Celebrem que, en aquest cas, almenys hagin parat esment en la mutilació genital, però hi trobem a faltar que no parlin dels matrimonis forçats, de la imposició del vel islàmic, de la prohibició de fer piscina o de dur roba de màniga curta a l'estiu. Trobem a faltar que no parlin del fet que hi ha comunitats que deixen que els seus fills participin de concerts, vagin a discoteques o surtin amb els amics, i que, en canvi, neguin el mateix tracte a les seves filles. Algunes d'aquestes discriminacions potser no són directament violència física, però, evidentment, minen la salut mental de les nenes i dones que ho pateixen i, a més a més, provoquen el seu aïllament social. I no veiem que ho recullin mai ni els plans de prevenció ni facin actuacions al respecte des de la conselleria d'Igualtat i Feminisme. Al contrari, permeten i normalitzen l'avenç d'aquesta misogínia a canvi de treure'n rèdit polític. En tenim una prova de carn i ossos dins aquesta cambra.**»*

4. Interpel·lació al Govern sobre les associacions i els centres de culte vinculats a processos de radicalització
300-00054/15

DSPC-P núm. 21, pàgines 41-42 [Annex 5]

*«Però això a vostès ni els commou ni els importa. Mentre obren punts liles i carreguen contra el que anomenen patriarcat europeu, **permeten i aplaudeixen l'exhibició d'elements misògins i fonamentalistes dins aquesta cambra.** Cada cop que s'autoanomenen feministes no els hi ve el riure? A mi em ve la plorera.»*

5. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'increment de les violacions a Catalunya (continuació)
302-00050/15

DSPC-P núm. 28, pàgines 41-42 [Annex 6]

PARLAMENT DE CATALUNYA

*«Potser que es dediquin a sancionar a qui fa discursos misògins, a qui normalitza institucionalment la vexació de la dona i l'exhibeix com a objecte de pecat. **Sancionin Esquerra Republicana, que blanqueja la discriminació i submissió de les dones dins aquesta cambra. O és que és intocable, l'islam?»***

6. Proposició de Llei de modificació de la Llei 21/2003, de 4 de juliol, de foment de la pau (continuació)

202-00026/15

DSPC-P núm. 31, pàgines 41-42 [Annex 7]

*«En comptes de fer lleis per castigar-me a mi de cara a la paret, **legislin perquè el vel islàmic misogin i fonamentalista no pugui seure dins aquesta cambra.»***

7. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els drets sexuals i reproductius (continuació)

302-00065/15

DSPC-P núm. 32, pàgines 41-42 [Annex 8]

*«Quina pena. Quina pena que fingeixin feminisme per atacar les dretes mundials i alhora **contribueixin a convertir aquest hemicicle en l'expositor improvisat de la misogínia islàmica.»***

III. CONCLUSIONS

La Comissió ha de decidir si les expressions descrites en aquest informe s'adeqüen a l'article 7.2 del Codi de conducta:

«2. Els diputats del Parlament han de mantenir en tot moment una conducta respectuosa amb els altres diputats i amb els ciutadans, i una actitud escrupolosa i exemplar d'acord amb el principi d'igualtat sense discriminació per raó de gènere, orientació sexual, creences, ideologia, origen o condició social, ètnia, llengua o qualsevol altra. Aquest capteniment ha d'implicar sempre la utilització d'un llenguatge adequat, i també un sistema de relació fonamentat en la interacció constructiva, cordial i dialogant amb totes les persones i tots els col·lectius sense exclusió.»

En el cas que la Comissió consideri que no s'hi adeqüen, de conformitat amb el que preveu l'article 28 del Codi de conducta, es poden considerar constitutives d'una infracció de caràcter lleu, el règim sancionador de les quals es regeix per l'article 27 del Codi de conducta:

PARLAMENT DE CATALUNYA

«1. Si la Mesa del Parlament, a la vista de les conclusions de l'informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, considera que s'ha comès una infracció, pot imposar al diputat les sancions següents:

- a) Una amonestació pública.
- b) Una multa de 600 a 12.000 euros.

2. Si la Mesa del Parlament, d'acord amb les conclusions de l'informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, considera que la infracció és molt greu, pot proposar al Ple que acordi la suspensió temporal de l'exercici de la funció parlamentària mentre el diputat no resolgui la situació d'incompliment. La decisió del Ple no pot ésser objecte de sol·licitud de reconsideració, però sí que es pot sol·licitar la reconsideració de la proposta de la Mesa al Ple.»

IV. PROPOSTA D'ACORD

Motivació

La Comissió de l'Estatut dels Diputats conclou que els fets atribuïts a la diputada Sílvia Orriols Serra no s'adeqüen a l'actitud exemplar que prescriu l'esmentat article 7 del Codi de conducta, atès que contradiuen el mandat de mantenir una conducta respectuosa amb els altres diputats, i una actitud escrupolosa i exemplar d'acord amb el principi d'igualtat amb els altres diputats sense discriminació per raó de creences.

La Comissió considera que, en aquest cas, els fets comporten una especial gravetat per la seva reiteració i l'assenyalament d'una diputada en concret, per la qual cosa no es poden emparar, en cap cas, en la llibertat d'expressió en seu parlamentària que invoca la diputada en les seves al·legacions.

En aquest sentit, la Comissió vol remarcar que la llibertat d'expressió gaudeix d'una àmplia protecció en el nostre ordenament jurídic, i tal com ha afirmat el Tribunal Europeu de Drets Humans esdevé, en seu parlamentària, un element consubstancial al pluralisme polític en una societat democràtica i, en conseqüència, qualsevol manifestació política d'un diputat hauria de poder ésser expressada, malgrat que aquesta molesti, provoqui o pertorbi. (TEDH, Otegui vs. Espanya, 15 de març de 2011).

Alhora, la llibertat d'expressió dels diputats es veu reforçada per la prerrogativa de la inviolabilitat, que garanteix la irresponsabilitat jurídica per les opinions i vots que emetin en l'exercici de llurs funcions (art.57 EAC, art. 21 RPC).

Tanmateix, tal i com ha assenyalat el Tribunal Constitucional, la llibertat d'expressió i la inviolabilitat no exclouen la subjecció del diputats a les normes d'ordre, decòrum i disciplina parlamentària de què les cambres s'hagin pogut dotar (STC 58/2022, FJ.3).

Els fets atribuïts a la diputada Sílvia Orriols i que són objecte d'avaluació per aquesta Comissió, no es fonamenten en una manifestació política en el marc d'un

PARLAMENT DE CATALUNYA

debat polític en seu parlamentària, sinó en el reiterat assenyalament, fins a set cops en diferents sessions plenàries, vers una diputada per raó de la seva creença.

De conformitat amb l'article 28, apartat 6 del Codi de conducta, són infraccions lleus les conductes que comportin l'incompliment dels principis i regles de conducta altres que les establertes en els apartats 4 i 5.

Atès que la Comissió conclou que els fets atribuïts a la diputada Silvia Orriols no s'adeqüen a l'article 7 del Codi de conducta, la infracció ha de ser considerada com a lleu.

Conclusió

La Comissió de l'Estatut dels Diputats, de conformitat amb l'article 15.3 del Reglament del Parlament i l'article 26.3 del Codi de conducta dels membres del Parlament de Catalunya, eleva a la Mesa les següents propostes d'acord:

Primera.- Considera que la diputada Sílvia Orriols Serra ha comès una infracció de caràcter lleu per contravenció de l'article 7 del Codi de conducta.

Segona.- Atès que la regulació del Codi de conducta és genèrica, es recomana que la Mesa traslladi als grups parlamentaris la conveniència de procedir a una reforma del Reglament i del Codi de conducta per tal de regular les sancions relatives a manifestacions ofensives dels diputats vers altres diputats, institucions o terceres persones alienes al Parlament.

Tercera.- Atès que les manifestacions objecte d'aquest acord es podrien considerar que contenen elements que es podien analitzar com a constitutius d'un eventual delicte d'odi, es recomana que s'informi els grups parlamentaris de la possibilitat d'avaluar la remissió d'aquestes manifestacions al Ministeri Fiscal.

Palau del Parlament, 14 de juliol de 2026

El secretari de la Comissió

Jordi Albert i Caballero

El president de la Comissió

Toni Castellà i Clavé

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Ref.: 000JL08042500005

PARLAMENT DE CATALUNYA	Secretaria General REGISTRE GENERAL
- 9 ABR. 2025	
ENTRADA NÚM. 33946	
N.T. / 15	

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep M. Jové Lladó, president del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Jordi Albert i Caballero, portaveu adjunt del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya,

EXPOSEM

PRIMER.- L'article 7 del Codi de Conducta sobre l'actitud exemplar determina que *els diputats i diputades del Parlament han de mantenir en tot moment una conducta respectuosa amb els altres diputats i diputades i amb els ciutadans, i una actitud escurpulosa i exemplar d'acord amb el principi d'igualtat sense discriminació per raó de gènere, orientació sexual, creences, ideologia, origen o condició social, ètnia, llengua o qualsevol altra. Aquest capteniment ha d'implicar sempre la utilització d'un llenguatge adequat, i també un sistema de relació fonamentat en la interacció constructiva, cordial i dialogant amb totes les persones i tots els col·lectius sense exclusió.*

SEGON.- En el mateix sentit, l'article 233 dels Reglament del Parlament sobre les regles i crides a l'ordre estableix que, *durant les sessions del ple, els diputats i diputades tenen l'obligació de respectar les regles d'ordre establertes per aquest reglament, han d'evitar de causar pertorbacions o desordres, de fer-se acusacions o recriminacions entre ells, de pronunciar expressions inconvenients al decòrum, d'interrompre els oradors sense autorització del president i de fer ús de la paraula més temps de l'autoritzat, i han d'evitar també d'entrebancar deliberadament el curs dels debats o d'obstruir el treball parlamentari.*

TERCER.- Des de l'inici del període de sessions de la XV legislatura, la diputada Sílvia Orriols Serra ha manifestat de manera reiterada, impròpia i irreverent expressions vexatòries dirigides, de manera directa o indirecta, a la diputada Najat Driouech Ben Moussa.

A continuació es detallen la literalitat d'aquestes expressions extretes del Diari de Sessions del Parlament de Catalunya:

- Compareixença del president de la Generalitat per a donar compte de l'estructura i la composició del Govern.
Sessió 7 - DSPC-P 6

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

PARLAMENT DE CATALUNYA	Secretaria General REGISTRE GENERAL
- 9 ABR. 2025	
ENTRADA NUM.	33946 ²
N.T.	/ 15

Sílvia Orriols Serra

(...) Estem tips del seu autoritarisme, però sobretot estem tips de la seva hipocresia. No poden **denunciar la discriminació de la dona i permetre l'entrada d'una diputada que fa ostentació de la misogínia islàmica**. No poden dir-se independentistes... (...)

- Debat sobre l'orientació política general del Govern (continuació) 255-00001/15
Sessió 8 - DSPC-P 8

Sílvia Orriols Serra

(...) Al Parlament de Catalunya **no es pot acusar qui fa ostentació de la misogínia islàmica de fer ostentació de la misogínia islàmica, però es pot assenyalar una diputada i dir-li que la de la misogínia islàmica li dona mil voltes, no sabem si voltes de mocador al cap, d'hores cotitzades o d'oratória**. (...)

- Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la perspectiva de gènere en les polítiques públiques
Sessió 13 - DSPC-P 18

Sílvia Orriols Serra

(...) **Celebrem que, en aquest cas, almenys hagin parat esment en la mutilació genital, però hi trobem a faltar que no parlin dels matrimonis forçats, de la imposició del vel islàmic, de la prohibició de fer piscina o de dur roba de màniga curta a l'estiu. Trobem a faltar que no parlin del fet que hi ha comunitats que deixen que els seus fills participin de concerts, vagin a discoteques o surtin amb els amics, i que, en canvi, neguin el mateix tracte a les seves filles. Algunes d'aquestes discriminacions potser no són directament violència física, però, evidentment, minen la salut mental de les nenes i dones que ho pateixen i, a més a més, provoquen el seu aïllament social. I no veiem que ho recullin mai ni els plans de prevenció ni facin actuacions al respecte des de la conselleria d'Igualtat i Feminisme. Al contrari, **permeten i normalitzen l'avenç d'aquesta misogínia a canvi de treure'n rèdit polític. En tenim una prova de carn i ossos dins aquesta cambra****. (...)

- Interpel·lació al Govern sobre les associacions i els centres de culte vinculats a processos de radicalització
Sessió 15 - DSPC-P 21

Sílvia Orriols Serra

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

PARLAMENT DE CATALUNYA	Secretaria General
REGISTRE GENERAL	
- 9 ABR. 2025 3	
ENTRADA NÚM.	33946
N.T.	/ 15

(...) Però això a vostès ni els commou ni els importa. Mentre obren punts liles i carreguen contra el que anomenen patriarcat europeu, **permeten i aplaudeixen l'exhibició d'elements misògins i fonamentalistes dins aquesta cambra.** Cada cop que s'autoanomenen feministes no els hi ve el riure? A mi em ve la plorera. (...)

- Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'increment de les violacions a Catalunya
Sessió 17 - DSPC-P 28

Sílvia Orriols Serra

(...) Potser que es dediquin a sancionar a qui fa discursos misògins, a qui normalitza institucionalment la vexació de la dona i l'exhibeix com a objecte de pecat. **Sancionin Esquerra Republicana, que blanqueja la discriminació i submissió de les dones dins aquesta cambra. O és que és intocable, l'islam?** (...)

- Proposició de llei de modificació de la Llei 21/2003, de 4 de juliol, de foment de la pau (continuació) 202-00026/15
DSPC-P 31 - Sessió 19

(...) En comptes de fer lleis per castigar-me a mi de cara a la paret, **legislin perquè el vel islàmic misògin i fonamentalista no pugui seure dins aquesta cambra.** (...)

- Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els drets sexuals i reproductius
Sessió 19 - DSPC-P 32

Sílvia Orriols Serra

(...) Quina pena. Quina pena que fingeixin feminisme per atacar les dretes mundials i alhora **contribueixin a convertir aquest hemicicle en l'expositor improvisat de la misogínia islàmica.** (...)

QUART.- La diputada Orriols es dirigeix de manera reiterada i de manera impertinent respecte a l'objecte de debat en les intervencions dutes a terme en les sessions plenàries. Així mateix, personifica de manera discriminatòria en la diputada Driouech l'atac cap a un col·lectiu i una religió amb voluntat de crear una aparent unitat que configura un tipus de persona.

Les expressions esmentades en el punt quart segueixen un patró a través del qual s'assenyala a la diputada, ja sigui de manera directa o indirecta, amb les mateixes expressions acusant-la de "blanquejar" la discriminació cap a les do-

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

PARLAMENT DE CATALUNYA	Secretaria General
REGISTRE GENERAL	
- 9 ABR. 2025	
ENTRADA NÚM.	3.3946
N.T.	/ 15

nes i de fomentar la "misogínia" pel fet de portar vel. En aquest patró s'observa un evident ànim d'humiliar i de menystenir a la diputada públicament utilitzant la sessió plenària com a altaveu per dur a terme aquestes discriminacions. La diputada Orriols utilitza les paraules "*misogínia islàmica i fonamentalista*" per vehicular un discurs capaç de comprometre els valors dels drets humans que pretenen protegir la dignitat humana i la prohibició de la discriminació establertes en els articles 1 i 7 de la Declaració Universal de Drets Humans.

Aquest menysteniment també es manifesta, tal com hem vist en les expressions anteriors, posant en qüestió la seva vàlua en l'exercici lliure de les funcions inherents com a diputada establertes pel mateix reglament, fins al punt d'expressar quelcom tant extrem com la prohibició d'entrada al Parlament o de seure al seu escó a una diputada escollida democràticament.

Tanmateix es pot constatar que aquestes greus afirmacions cap a la diputada Driouech queden fora de l'objecte de debat de les iniciatives de la sessió arribant a ser formulades en el seu torn d'intervenció en una moció sobre l'increment de les violacions a Catalunya, debat sobre l'orientació política general del Govern o arribant a extrems on s'ha increpat a la diputada Driouech en la intervenció de la diputada Orriols en la compareixença del president de la Generalitat per a donar compte de l'estructura i la composició del Govern.

Aquest ànim de persecució constant només respon a una voluntat de personificar en la diputada Driouech l'atac a un col·lectiu i a una religió concreta vulnerant així de manera flagrant els drets, individuals respecte la diputada, i col·lectius respecte de les persones que professen aquesta religió, així com el Codi de conducta de la institució.

CINQUÈ.- És àmpliament coneguda la prerrogativa parlamentària establerta en l'article 21 del Reglament del Parlament per la qual *els diputats i diputades gaudeixen d'inviolabilitat, fins i tot després d'haver finit el mandat, per les opinions i els vots emesos durant l'exercici de llurs funcions*. No obstant, hi ha límits que afecten a la llibertat d'expressió no reconeixent dintre d'aquesta prerrogativa frases i expressions ofensives formalment injurioses o absolutament vexatòries com les que queden recollides en aquest escrit (STC 41/2011, de 11 de abril).

SISÈ.- En virtut de l'article 25.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, la Mesa del Parlament ha de garantir el compliment del Codi de conducta i adoptar, si escau, les mesures necessàries en cas de contravenció.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

És per això, i per tot l'exposat, que

SOL·LICITEM

PARLAMENT DE CATALUNYA		Secretaria General
REGISTRE GENERAL		
- 9 ABR. 2025		
ENTRADA NÚM.		33946 ^S
N.T.		/ 15

Que la Mesa del Parlament tingui per presentat el present escrit, l'admeti a tràmit i, en conseqüència, i en virtut de l'article 15 del Reglament del Parlament de Catalunya i de l'article 26.1 del Codi de conducta, **iniciï un procediment de verificació, tot demanant motivadament un informe a la Comissió de l'Estatut dels Diputats** per a que, prèvia instrucció i examen dels fets adduïts, valori si en les expressions manifestades per la diputada del Grup Mixt, la **Sra. Sílvia Orriols Serra**, concorren circumstàncies que puguin determinar un possible incompliment de l'article 7 del Codi de Conducta i, en cas afirmatiu, se li imposin les sancions que reglamentàriament preveu l'article 27 del mateix.

Palau del Parlament, 9 d'abril de 2025

Josep M. Jové Lladó
President del GP ERC

Ester Capella i Farré
Portaveu del GP ERC

Jordi Albert i Caballero
Portaveu adjunt del GP ERC

ÀREA DE REGISTRE DE SECRETARIA GENERAL
Registrat per mitjà de correu electrònic de conformitat
amb els **Acords de la Mesa del Parlament**
del 26 de maig de 2020 (BOPC 616, 05.06.2020),
del 15 de setembre de 2020 (BOPC 681, 17.09.2020),
del 19 d'octubre del 2020 (BOPC 707, 19.10.2020)
i del 27 d'octubre del 2020 (BOPC 715, 28.10.2020)

El president

Doncs té la paraula la senyora Maria Pilar Castillejo Medina per fer la... (*Veus de fons.*) Ah, ho teníem diferent. Doncs, per fer la contrarèplica, té la paraula la senyora Laia Estrada Cañón per un temps de tres minuts vint-i-quatre segons.

Laia Estrada Cañón

Miri, president, naltros..., evidentment que la CUP està d'acord –només faltaria– amb gestionar la clau de la caixa, com tant s'ha dit aquí. Evidentment que la CUP està d'acord amb poder exercir sobirania econòmica i fiscal, perquè la CUP el que vol, com tota l'esquerra independentista, és exercir sobirania plena, és que el nostre poble pugui exercir la sobirania plena.

Però, en primer lloc, el que han acordat no és una sobirania fiscal i econòmica, perquè, en el cas que es complís, ni tan sols podríem gestionar de quina manera recaptaríem aquests impostos, i no tindríem aquesta potestat. Però és que, en segon lloc, això no es complirà; no es complirà perquè ni tan sols aquell Estatut retallat en matèria econòmica es va arribar a complir. I, per tant, si us plau, deixin de vendre fum tots plegats i deixin d'enganyar la gent.

Perquè vostès mateixos, el seu propi partit –parlo del PSOE, perquè són una sucursal del PSOE, l'hi tornem a dir–, quan se'n van d'aquí i se'n van a les altres cambres, a l'Estat espanyol, expliquen una altra història, i expliquen que aquí hi haurà el «café per a tots», perquè si no tenen un greu problema. I, per tant, la sobirania plena econòmica i fiscal en el marc de l'Estat espanyol no és factible, sinó que ens cal culminar un procés d'independència que només és possible amb la ruptura amb l'Estat espanyol.

I per naltros aquest procés d'independència és el que s'ha demostrat que és l'única via per garantir els drets de la majoria de la població, els drets del poble treballador català. Per què? Doncs perquè, en aquest Estat espanyol, cada vegada que s'ha intentat avançar defensant qüestions molt elementals per al benefici de la majoria de la població, s'han tombat sistemàticament per part del Tribunal Constitucional.

I fins i tot pensant que poguéssim assumir aquesta plena gestió econòmica, no?, dels nostres recursos, el seu model de país no facilitaria que aquests diners anessin a parar veritablement a pal·liar les urgències que tenim en el nostre país. No anirien a parar a pal·liar aquestes urgències, perquè vostès es neguen sistemàticament a enfrontar-se amb els poders fàctics de l'Estat espanyol.

I abans em deia, doncs, exemples, no?, de qüestions com la millora tímida de les pensions, el que és el salari mínim... Totes aquestes mesures, en definitiva, el que són són pedaços. I tots els informes socioeconòmics que han aparegut recentment demostren que els darrers anys la pobresa està instaurada i que les polítiques socials que s'han aplicat no serveixen per revertir-ho. Perquè aquí hi ha una qüestió molt clara que es diu «lluïta de classes»: hi han uns rics que cada cop són més rics i una població treballadora cada cop més empobrida.

Per tant, no es tracta de governar bé, de gestionar bé la misèria, sinó de confrontar-nos als interessos de qui cada cop té més a costa de fer que la majoria cada cop tingui menys.

El president

A continuació té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra, en nom del Grup Mixt.

Sílvia Orriols Serra

Celebrem que el senyor Illa ja hagi tornat de vacances. Va córrer tant a fer-les que, de fet, es va descuidar fins i tot d'assistir a l'homenatge a les víctimes dels atemptats terroristes islamistes de l'any 2017 –una autèntica vergonya.

No torna sol, ho fa envoltat de nous consellers i càrrecs, bona part d'ells manifestament anticatalans i obertament espanyolistes. Torna més disposat que mai a des-

nacionalitzar Catalunya i a perpetuar les polítiques d'extrema esquerra amb què ens han colpejat els governs dels darrers anys.

A Tossa de Mar hi van arribar dos-cents immigrants il·legals l'altre dia, dos-cents. Els hi sona, aquesta xifra? És el nombre de càrrecs que Esquerra va poder salvar a canvi de lliurar el país a qui ens vol arruïnats i estabornits. Uns venen la nació per càrrecs i xavalla, i els altres la regalen a qui arriba remolcat per traficants i màfies. I, mentrestant, els catalans llevant-nos a les cinc del dematí per pagar la festa.

Si hi ha algú que encarna l'essència d'aquest Govern ple a vessar d'oportunistes, sens dubte és el senyor Espadaler. Igual que el PSC, un dia ell va jugar la carta de la centralitat i del catalanisme, però, quan va veure que anaven mal dades, va córrer a abraçar l'espanyolisme i fins i tot el comunisme. Abans prostituir-se ideològicament que no pas guanyar-se les garrofes al sector privat, oi?

Mentre vostès juguen al joc de les cadires i s'afanyen a seure a la que sigui, els catalans es converteixen en protagonistes involuntaris de la punyalada. I no em refereixo a l'obra literària de l'escriptor olotí Marià Vayreda, precisament, sinó a la trista realitat que es viu als carrers, sí, aquells carrers que havien de ser sempre nostres, se'n recorden? «Els carrers seran sempre nostres»; quanta ingenuïtat, déu meu. Quantes manifestacions estèrils, quanta energia esmerçada per no res... Nosaltres, anar comprant la samarreta cada Onze de Setembre, amb aquella lleialtat, amb aquella il·lusió, amb aquella fal·lera que hi anàvem. I guaita'ns, tenim els armaris plens de samarretes i els calaixos fins dalt de pins i llaços grocs, i ara no sabem ni què fer-ne, tu.

Quan t'enganyen, et sents decebut. Els catalans ens sentim perennement decebuts. N'estem tips, de ser la víctima, la víctima dels seus tripijocs i enganys. Enyorem aquella època en que portàvem la batuta, en que riure's de nosaltres no sortia de franc. Avui surt de franc fins i tot apunyalar-nos.

I n'estem farts, farts que validin i aplaudeixin polítiques que vostès no pateixen; tips que ens jutgin des de la talaia de la superioritat moral on viuen instaurats, tips que ens escarmentin amb sancions econòmiques per dissentir del pensament únic imperant.

Estem tips del seu autoritarisme, però sobretot estem tips de la seva hipocresia. No poden denunciar la discriminació de la dona i permetre l'entrada d'una diputada que fa ostentació de la misogínia islàmica. No poden dir-se independentistes...

El president

Senyora diputada... Senyora diputada, li faig referència a l'article relatiu a no menystenir la posició d'un altre diputat o diputada. I, per tant, li demano que no es refereixi a cap altre diputat d'aquesta cambra en aquests termes. Li demano això.

Sílvia Orriols Serra

No poden dir-se independentistes i invertir el senyor president Illa. No poden dir-se progressistes i contribuir a la tercermundització de Catalunya. Si són retrògrads, imperialistes i masclistes, ens ho diuen i llestos, però el que no és lícit és enganyar la gent. No ens han enganyat prou?

Aliança Catalana no ha vingut a vendre samarretes ni a jugar a fet i amagar. Hem vingut a alliberar Catalunya, a alliberar-la de l'Estat espanyol, de l'Estat francès i de l'Estat Islàmic. I de vostès: «El socialisme és misèria i el comunisme és la mort», paraules d'en Josep Pla que la història verifica. No deixarem que empobreixin ni matin Catalunya. La somiem lliure, viva, rica i plena, i la tindrem lliure, viva, rica i plena, i amb unes bones fronteres.

Llarga vida a Catalunya i vida curta a aquest Govern imperialista!

El president

Té la paraula el president de la Generalitat. *(Pausa.)* Perdoni, president. Amb relació a la intervenció que ha fet la diputada Sílvia Orriols, feia referència a l'article 233 del Reglament del Parlament de Catalunya, que és clar i explícit en aquest sentit. Té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyor president. Miri, jo he de dir —i no hi estaré gaire temps— cinc coses molt concretes.

Primera, vostè no és ningú per donar lliçons de qui és català i no és català; no és ningú (*aplaudiments*) per dir qui és català i qui no és català.

Segona, perquè li quedi clar: com a president de la Generalitat de Catalunya, pel meu Govern tothom que vingui a millorar Catalunya és català i té drets i deures, com tots nosaltres. L'hi repeteixo perquè li quedi ben clar: com a president de la Generalitat de Catalunya, per mi tothom que ve a millorar Catalunya és català, tan català com vostè o com jo, i té drets i deures, els mateixos que tenim vostè i jo, i així els tractarem. (*Aplaudiments.*)

Tercera cosa. Vostè a mi em guanya en discursos d'odi, em guanya en dissoldre la convivència a Catalunya; no em guanya ni em dona cap lliçó en treball ni en treballar. L'hi dic: treballa més que vostè, soc més treballador que vostè. No admeto cap lliçó en això de vostè a mi.

Quarta cosa. Jo no acostumo a donar lliçons, però a vostè n'hi donaré alguna, i començaré per donar-n'hi una avui: aprengui educació i aprengui a respectar les institucions que són de tots els catalans, de tots, no només de vostè —de tots els catalans.

I cinquena qüestió, i perquè tingui les coses també ben clares, vostè: jo també governo per als ciutadans de Ripoll —també governo per als ciutadans de Ripoll. I estaré especialment atent a que els ciutadans de Ripoll que no comparteixen el seu discurs d'odi trobin en el Govern de la Generalitat polítiques efectives. I estaré vigilant, com a president de Catalunya, el que fa vostè com a alcaldessa de Ripoll. I vostè, com tothom, complirà la legalitat, li agradi o no li agradi.

I, finalment, la diputada Najat, que no és del meu partit polític, no li dona deu voltes, no li dona cent voltes..., li dona mil voltes, a vostè!

(*Aplaudiments forts i perllongats.*)

El president

Té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra, per fer la rèplica.

Sílvia Orriols Serra

Bé, no sé si és més treballador que jo —és probable—; el cas és que vostè, no més de ser investit, se'n va anar de vacances, i jo, després d'un any i mig de batllessa de Ripoll, sap quants dies de vacances he fet? Un. Per tant, no ho sé, una cosa és dir-ho i l'altra cosa és aplicar-s'ho.

Algunes de les coses que ha dit avui. Diu que la immigració no posa en risc cap identitat. Ens ho diu minuts després de reconèixer la situació crítica de la nostra llengua, que frega percentatges que limiten amb l'extinció.

Diu que la immigració ens enriqueix. Ho sap, que a Torredembarra hi ha un cicle de conferències islàmiques i que un dels ponents diu públicament que les dones que es perfumen són meuques? Quina mena de riquesa és aquesta, senyor Salvador Illa?

Diu que desmentirà els discursos d'odi: comenci pel seu Govern, que fa declaracions i piulades supremacistes i catalanòfobes. Comenci per ells.

I, ja per acabar, una recomanació. A l'inici, quan recompten els immigrants que moren al mar per culpa del seu efecte crida i de les seves polítiques, per què no recompten també el nombre d'apunyalaments, de violacions i d'agressions que pateixen els catalans a mans d'aquells que han entrat il·legalment en aquest país? Volen dades? Perfecte, però donem-les totes, si us plau.

El president

Té la paraula el president de la Generalitat. (*Pausa.*) El president de la Generalitat renuncia al seu torn. I, a continuació, té la paraula el diputat senyor Ferran Pedret Santos, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

mentre continua la repressió, cap al president Puigdemont i cap al diputat Lluís Puig, sí, però també contra els CDRs, contra l'Adri, contra el moviment feminista o contra el mateix Pablo Hasél, per posar-ne uns pocs exemples.

Per naltros la seva normalitat consisteix en que siguem sent espanyols, que estiguem cada cop més desposseïdes i amb menys drets, i que no protestem, perquè si protestem ja sabem què ens passa. Ho vam veure en les festes de Gràcia, quan, davant d'atacs d'un grup de feixistes, els mossos d'esquadra es van dedicar a reprimir la gent que plantava cara a la ultradreta. Ho vam veure a les protestes contra The District, aquella bacanal de l'especulació immobiliària, on incomprendiblement els mossos d'esquadra van carregar a la sortida del metro. I si no hagués estat perquè la gent es va mantenir ferma, allà s'hauria produït una autèntica desgràcia. Hem entrat preguntes; esperem que ens les contestin, perquè allò va ser realment molt molt molt irresponsable. Ho vam veure amb les companyes d'Arran detingudes de forma injustificada, retingudes i obligades a passar la nit al calabós per pur ànim de càstig. Ho hem vist recentment amb la Copa Amèrica, amb desplegaments policials absurds i ridículs. I ho veiem a diari amb el moviment en defensa de l'habitatge: veiem com es colpeja, com s'identifica, com es deté precisament a qui posa el cos per garantir el dret a sostre, que és el que haurien d'estar fent les institucions.

I acabo. També li hem sentit dir molts cops que la seva voluntat és la de servir i unir, unir i servir, com deia la meua companya Laure Vega. I és cert, vostè ve a unir-nos i lligar-nos a Espanya per tots els mitjans possibles negant-nos el nostre dret a l'autodeterminació. I vostè ve a servir, però no a les classes populars, no, sinó als poderosos, als grans empresaris, a la banca i als fons d'inversió. I vostè pretén aplicar les mateixes receptes «sociovergens» que ens han portat a la situació actual, ho sabem, però no compta amb que en cap cas hem marxat cap a casa, que seguim organitzades, que seguim aquí i que no ens pensem moure.

El president

A continuació, en nom del Grup Mixt, té la paraula la senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

El primer punt del debat de política general de qualsevol país civilitzat i occidental és o hauria de ser el de garantir la democràcia. La democràcia no s'acaba a les urnes, com pensen alguns; comença a les urnes. I continua en aquesta cambra, on els representants tenim el dret i el deure de defensar i aplicar el programa electoral pel que hem set votats. Ja sé que això de complir amb el programa electoral no s'estila gaire avui en dia, i potser els sorprèn que hi hagi diputats amb vocació de canviar la tendència, però això no són raons suficients per coartar-nos llibertats ni sotmetre'ns a cap censura.

Aliança Catalana no ha ensarronat pas ningú en aquest altaveu, i diem el mateix que dèiem en campanya electoral. A nosaltres ens han votat perquè diem això, perquè pensem això, perquè volem executar això. Qui és cap de vostès per excloure, interrompre o coartar unes idees o un discurs prèviament avalats a les urnes? Fa anys i panys que el debat sincer, honest, sense interrupcions, no existeix en aquesta sala. Aquí, a cop de reglament i a l'uníson de la correcció política, s'escapcen amb avides- ses idees i lliure pensament. I, si no, què l'hi preguntin al senyor Rull: ja té el Reglament al cim de la taula per si m'ha d'interrompre? Jo de vostè tindria a mà l'article, que en acabat tot són tràfecs i presses.

Encara recordo aquell primer discurs vostre. Hi manifestàveu la voluntat que aquí s'hi pogués parlar de tot i afirmàveu categòricament que serien defensats i garantits els drets de tots i cadascun dels diputats. Un discurs per emmarcar, però més fals que un duro «sevillano», senyor Rull. Sempre han tingut un as sota la màniga: l'odi, aquell comodí que els permet vetar, interrompre, denunciar i fins i tot sancio- nar opositors polítics, i, sense despenyar-se, continuar semblant demòcrates. Men- tre la resta de mortals cacem bolets amb el cistell i la pallaresa, vostès cacen odi

amb el Reglament als dits i, ves per on, sempre el troben en la mateixa raconada, com els moixernons, tu.

A on són els meus drets? A on són els drets dels meus votants? A on és el debat cada cop que se'm priva de dir-hi la meua, cada cop que es silencia la representant legítima de vora 120.000 catalans? I, ja que hi som, aquest odi tan elàstic, insubstantial i subjectiu, com el detecten? Quins criteris científics apliquen? O es guien per mers sondejós i interessos electorals?

Soc novella en aquesta cambra i en l'art de fer política, però he de dir que em fascina i m'encurioseix a parts iguals aquesta seva manera d'interpretar el Reglament. Al Parlament de Catalunya no es pot acusar qui fa ostentació de la misogínia islàmica de fer ostentació de la misogínia islàmica, però es pot assenyalar una diputada i dir-li que la de la misogínia islàmica li dona mil voltes, no sabem si voltes de mocador al cap, d'hores cotitzades o d'oratória. Tant és, la qüestió és que només se m'interromp a mi. Per què? Tinc la patent d'això que anomenen «odi» i que els va tan bé per silenciar i anullar opositors polítics?

Hem demanat per escrit que ens justifiquin el criteri que se segueix a l'hora d'interrompre o no un diputat, i aquesta Mesa ha set incapaç de respondre'ns. Bé, sí que ens ha respost, però la seva resposta fa vergonya aliena. Es limiten a dir que estudiaran models d'altres parlaments per veure com ho fan i tal, però no motiven ni amb un sol argument l'atac a la llibertat d'expressió que he patit de manera reiterada a mans del president d'aquesta cambra des de l'inici de la legislatura. El primer punt del debat de política general no ha de ser el compromís de posar fi a aquest deix totalitari? Ja sabem que és llaminer, això de tallar el micròfon a qui pensa diferent, però no és just ni és democràtic.

Demanam que es respecti la diversitat ideològica que emana de les urnes i que no s'interrompi cap dels parlaments que es facin dins d'aquesta cambra. A mi tampoc m'agrada, també m'empipen alguns dels discursos que es fan aquí dins, però soc la primera de defensar el dret de tots vostès a pronunciar-los. Espero la mateixa actitud democràtica.

A l'ensem que dins d'aquest Parlament s'arracona a qui pensa diferent i té el valor de manifestar-ho, a fora intenten homogeneïtzar la societat imposant el pensament únic. Es fa a través d'uns mitjans públics controlats i manipulats pel Govern de torn i a través de mitjans privats que reben fortes i sucoses subvencions del mateix Govern. Saben allò tan graciós de que a Espanya hi ha separació de poders? Doncs a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals també, tu, la mateixa estranya separació de poders. És vergonyós.

És vergonyós que amb els diners del conjunt de contribuents es dediquin a promoure les idees de només uns quants i a vetar i criminalitzar les idees dels altres, que sembla que són bons per pagar al cap del mes però que, en canvi, no són bons per opinar. És indecent que els informatius d'una televisió pública anomenin «resistents» els terroristes islàmics que atempten contra Israel o contribueixin a la difamació contínua de grups parlamentaris sense concedir-los mai treva ni dret de rèplica. És èticament reprovable comprar el quart poder amb els diners del poble.

I sembla que vostès, igual que els governs que els han precedit, no estan disposats a esmenar aquesta anomalia. Tant que diu que vigilarà Ripoll, senyor Illa, doncs guaiti, pot prendre exemple i retirar les subvencions a la premsa, com hem fet nosaltres. Ja li garanteixo que no tindrà titulars amables com ara, però estalviarà uns bons diners a la ciutadania. Una ciutadania que veu amb incredulitat i impotència com empitjoren els serveis públics, sense que disminueixin, emperò, les taxes i els impostos.

A les aules d'aquest país, col·lapsades d'alumnes estrangers que no tenen coneixements bàsics de cap matèria, que no parlen i amb prou feines entenen el català, els nostres fills batallen contra el fracàs escolar que es nodreix de les dèries proimmigracionistes dels qui governen.

L'assetjament escolar es dispara a Catalunya fins al punt de competir de tu a tu amb les Canàries, Ceuta i Melilla –quin rànking, eh? Els professors són vexats i agredits. Hi ha pares catalans obligats a dur els fills a dues escoles diferents, perquè, és clar, s'ha de reservar plaça per als que arriben amb visat de turista i s'empadronen fraudulentament a mig curs. Fins i tot hi ha escoles que anul·len viatges a l'estranger perquè, com que hi ha alumnes sense papers, no podrien anar-hi.

L'informe PISA fa curt a l'hora de descriure el drama que es viu a les aules d'aquest país. Unes aules sense creus a les parets i sense pessebre per Nadal perquè no sé què de l'escola laica, però plenes a vessar de vels islàmics, perquè la visió pederàstica, fonamentalista i misògina d'alguns pares i comunitats té el suport i el vistiplau d'aquest Govern. Un govern que es fa dir progressista però que malda per manllevar-nos els valors judeocristians i fer-nos recular a l'edat mitjana.

Vostès són conscients de la realitat a la que ens condemnen? Pares que no es poden permetre pagar per escolaritzar els seus fills acaben pagant amb els seus impostos els llibres, les classes d'àrab, les excursions i la concertada dels immigrants acabats d'arribar. Vostès diuen que és per no fer guetos. Hi ha cap aula d'aquest país que ara mateix no sigui un gueto?

Han aconseguit que els catalans ens sentim forasters a casa. Comencem a semblar els masovers en comptes dels propietaris. Mirin les universitats: té els drets lingüístics més garantits qualsevol estudiant d'Erasmus que el jovent d'aquest país. Estem invertint recursos en formar investigadors i científics de prestigi que, en acabat, som incapaços de retenir amb bones ofertes professionals. La crua realitat, saben quina és? Exportem talent i importem tercer món.

En l'àmbit de la sanitat, hospitals comarcals desballestats, sense especialistes, amb metges que no tenen el MIR i que quan els hi dius que et fa mal el maluc et demanen què és això d'un maluc. Els nostres avis i els nostres infants, vulnerables i malalts, han d'explicar en castellà allò que els afligeix? De debò? S'imaginem un italià anant a la sanitat italiana i que li salti el metge i li digui: «No, no, parli'm en alemany»? És que és surrealista. A on són els drets dels catalans?

L'externalització de serveis que estan fent i que previsiblement volen continuar fent, en comptes d'optar per la millora dels equipaments i personal dels centres, fa que el servei final que rep l'usuari sigui menys personalitzat i, consegüentment, menys efectiu. Cal prioritzar la contractació de metges i personal sanitari formats a Catalunya i millorar les seves condicions laborals. No pot ser que un polític cobri més que un cirurgià.

Dels professionals formats aquí en podem garantir els coneixements i les pràctiques; dels que ens arriben de fora, no. Si volem el millor servei, hem de tenir els millors professionals. Cal aturar immediatament aquesta fuga de talent que ens condemna a l'ostracisme. La sanitat pública és un dels pilars del nostre país, i és possible gràcies a la contribució que fem tots plegats treballant. Regalar la sanitat pública a qui no forma part del circuit, a qui no contribueix, a qui ve a aprofitar-se del sistema, és un error. Tots els qui encapçalem o hem encapçalat ajuntaments sabem fins a quin punt arriba el frau.

Arribats a ara, cal triar entre conservar i impulsar la societat del benestar o ser una ONG. I sembla que vostès ja han triat per tots nosaltres sense consultar-nos. Amb els nostres recursos paguen les operacions, els tractaments, els remeis i els parts a immigrants il·legals que no només no contribueixen econòmicament als serveis públics, sinó que es dediquen a qüestionar l'ètica, els valors i les lleis occidentals.

A comarques ja hem trobat targetes sanitàries des de les quals s'han receptat indistintament medicaments per a embarassades i medicaments per a l'Alzheimer. En són conscients, d'aquest tràfic de targetes? El persegueixen? No, no només no el persegueixen, sinó que es plantegen donar atenció sanitària a tothom sense haver de menester ni volant d'empadronament ni targeta sanitària. Barra lliure, i nosaltres,

cornuts i pagar el beure. El sobrecost que té aquest ús indegut de la sanitat pública esperem que no pretenguin cobrir-lo escanyant-nos més als catalans ni venent dades mèdiques personals.

Ve la tardor i veiem mutar els paisatges. I n'hi ha un, el paisatge humà, que muta de manera frenètica, i no pas precisament per causes naturals ni fortuïtes. Els governs dels darrers anys han fet mans i mànigues per desnacionalitzar Catalunya. Un trenta-set per cent dels habitants no han nascut aquí. Som el país europeu que amuntega més immigració, i sense eines d'estat que ens permetin assimilar-la.

Però per vostès encara no n'hi ha prou. En volen més: vinga a demanar regularitzacions, vinga a contractar il·legals amb no sé quins programes especials de la Generalitat. Papers per a tothom, que així ens podran votar, eh? Donin el dret de vot a aquestes contracomunitats antioccidentals, misògines i fonamentalistes i ja veuran a qui i què voten. En acabat, tot seran planys i corredisses.

La immigració massiva i invasiva que rebem contínuament amenaça la pervivència de la nostra identitat, la cohesió social, l'aplicació de les lleis civils, el manteniment dels serveis públics, la seguretat als carrers. Recorden aquella llegenda urbana de «venen a pagar-nos les pensions»? Doncs no, venien a refundar el Marroc, Colòmbia o Senegal damunt casa nostra i pagant nosaltres. Drets Socials i Inclusió, es diu el departament; modifiquin-ne el nom per «deures socials i integració» i potser encara ens en sortirem.

Fa segles que les dones d'aquest país s'escarrassen a aconseguir la igualtat, i el que hem abastat amb dècades d'esforços i de sacrificis ara ens ho volen arrabassar a correccuita aixoplugats sota la multiculturalitat. Els cabells de les nenes i de les dones, de cop i volta, són pecat, i els canells i turmells femenins provoquen sexualment els homes, tu. I aquí no es proposa capar el pervertit que se sent provocat. No, es proposa tapar-les a elles; tapin-les, que provoquen.

I tots vostès ho veuen i no diuen res. Perquè, és clar, és que si ho dic m'acusaran de pertànyer a l'extrema dreta i em diran islamòfoba i m'asseuran en aquella raconada i m'estacaran amb un cordó sanitari, oi?

Quan es veuen amenaçades les llibertats i els drets fonamentals, la islamofòbia és un deure. Quan ja no resten llibertats ni drets fonamentals, la islamofòbia esdevé delictes. Pregunti-ho a les iranianes.

Sort que nosaltres tenim un departament d'Igualtat i Feminisme, tu. Suposo que ja han pres les primeres mesures per prohibir el vel islàmic a les aules públiques, com han fet a França o a Andorra. Suposo que ja treballen per prendre mesures legals contra els pares que no permeten a les seves filles fer dansa o natació. Suposo que batallaran per expulsar del país tot progenitor que pacti matrimonis forçats. O hi passaran de puntetes com fins ara i faran servir la conselleria només per sancionar opositors polítics que no poden controlar? La darrera legislatura, i per ser francs, això va semblar el departament de desigualtat i islamismes. Esperem que vostès no copiïn el model de la senyora Verge. Els models fallits convé no perpetuar-los.

Ahir va dir que volia que Catalunya tornés a liderar econòmicament a Espanya. Quina Espanya, Senyor Illa? Aquella que el 2017 va coaccionar empreses «afinçades» a Catalunya perquè traslladessin les seves seus fiscals fora?

Els empresaris catalans venen els seus actius a fons d'inversió estrangers perquè només troben traves i impediments a l'hora de gestionar les seves empreses. Molts sectors estratègics cauen en mans de fons saudites i qatarians. La productivitat de les empreses catalanes s'estanca un 0,0 mentre a Alemanya augmenta un 5,7 per cent. Com pensen revertir-ho? Com pensen garantir i protegir els llocs de treball?

I el sector primari? Només un quaranta per cent del que consumim es produeix a Catalunya, i molts cops el consumidor és incapaç de discernir si aquell producte és autòcton o d'importació. Cal ser molt més explícit en els etiquetatges pel que fa a l'origen i promoure inspeccions sanitàries estrictes que retirin del mercat tots aquells productes que no compleixen amb els requisits sanitaris ni normatius que s'exigei-

xen als productors catalans. Erradiquem d'una vegada per totes aquesta competència deslleial que inunda els mercats i perjudica els nostres ramaders i pagesos.

Bona part del seu discurs el va centrar en l'habitatge, cinquanta mil habitatges de protecció. Si no canvien les bases d'adjudicació, seran guetos ingovernables. I encara que augmentin la dotació de mossos..., quatre-cents efectius no en seran prous per controlar les contracomunitats que arrenen i proliferen arreu de Catalunya. Uns mossos infradotats de mitjans i d'equipaments que es veuen limitats i coartats per protocols tan estrictes i fiscalitzacions tan abusives que no tenen marge de maniobra.

Ahir va dir que no es podia vincular inseguretat i immigració. Digui-ho a qualsevol policia o funcionari de presons, Senyor Illa, aviam quants segons pot aguantar el riure. Negar l'evidència no farà desaparèixer el problema. Vostès poden pentinar els carrers cercant ganivets, matxets, destrals o catanes, però, si no deporten aquells que les fan servir, demà, sant tornem-hi. Ho saben vostès i ho sabem nosaltres.

La permissivitat amb la delinqüència i el paternalisme polític i judicial vers els qui ens roben, violen i agredeixen ens ha abocat a una situació límit. No calen més efectius, sobren delinqüents. Però en comptes d'expulsar-los l'Administració els converteix en una càrrega per als contribuents catalans i en una amenaça constant per a la ciutadania. N'hi ha que no tenim escorta ni vivim a la zona alta; farien bé de recordar-ho cada cop que validen amb el seu vot aquestes polítiques immigracionistes suïcides.

Ahir no va dir res d'esports. Nosaltres sí que tenim aquí una proposta. Batallin de nou per aconseguir les seleccions catalanes, perquè puguin competir a nivell internacional; perquè els nostres atletes, jugadors i esportistes no es vegin en la penosa necessitat d'ofrenar victòries a Espanya. Exigim la modificació de la llei de l'esport, que sanciona els catalans que es neguen a jugar amb la selecció veïna amb multes de fins a trenta mil euros i suspensió de llicències federatives. Treballem perquè la nostra bandera, el nostre himne i el nostre potencial humà puguin conquerir podis.

Referint-se a la llengua, ahir va dir una cosa així com «amb entusiasme i amb amor ciutadà, el català ho superarà tot». No, senyor Illa. El català fa dècades que reclusa, que perilla. El català no ha de ser una llengua amable; ha de ser un requisit indispensable, imprescindible per viure i desenvolupar-se a Catalunya. No cal entusiasme ni amor, cal necessitat. I aquesta necessitat es crea quan a l'Administració tenen una única llengua, no quan fa prospectes en àrab, xinès i suahili. Són els immigrants els que s'han d'adaptar al país on van a raure, no a la inversa.

És hora que la Generalitat fomenti la creació de continguts d'entreteniment a les xarxes per captar el jovent. És hora que es dediquin els recursos a potenciar i a subvencionar creacions artístiques en la nostra llengua. Ja n'hi ha prou de coproduir pel·lícules en altres idiomes; els altres idiomes ja tenen estats que els defensen i protegeixen. Oferim avantatges fiscals a les empreses perquè les seves comunicacions internes i externes siguin en l'idioma del país, premiem la lleialtat al català i a Catalunya. Exigim competències bàsiques de català a tots i cadascun dels funcionaris que exerceixen damunt el nostre territori.

Em permetré acabar la intervenció parlant, igual que vós, del concert econòmic solidari. Un finançament singular que depèn del vistiplau dels espanyols, d'un estat que fa segles que saqueja Catalunya i que castiga els catalans només per ser qui són. Venero la vostra ingenuïtat i innocència, senyor Illa. Quatre-cents anys de setge, greuges i promeses incomplertes no han set prou per persuadir-vos de cercar una entesa. Voleu fer encaixar dues peces tant sí com no i les gireu i gireu. Però sap què passa? Que són dos trenca-closques diferents. No és una qüestió de paciència ni de traça. Catalunya mai no encaixarà dins d'Espanya. Té cos i ànima pròpia i un potencial i una riquesa que cap comunitat autònoma podria ni somniar.

Som una nació i ens pertoca un estat. No necessitem reformar el finançament ni singularitzar cap model econòmic. Necessitem que deixin de robar-nos, que deixin

de sotmetre'ns, que deixin d'intentar assimilar-nos. Necessitem un govern que encapçali l'alliberament, no un govern que perpetui l'abús. Vós no heu vingut a revisar Catalunya; heu vingut a rematar-la, i no ho consentirem. La Catalunya lliure, rica, plena, segura, occidental i eterna és possible. Bé, amb aquest Govern és evident que no, però amb Aliança Catalana sí.

Som aquí per recordar-li al món que això no és una terra de pas ni una gestoria; és una nació, la nació dels catalans. Aquí no hi ha Espanyes plurinacionals, senyor Illa, hi ha nacions subjugades. Aquí no hi ha prosperitat compartida ni solidaritat entre comunitats, aquí hi ha lladres.

El 12 de setembre de 1714, hores després de perdre la guerra, saben què van fer els catalans, segons les cròniques? Treballar com mai. Contra la cultura del jaure i el subsidi, contra la cultura de l'anul·lació que practiquen els qui ens sotmeten, la cultura de l'esforç i de la supervivència. Hem sobreviscut i sobreviurem. Que ningú no en dubti.

No som aquí per deixar als nostres fills un pis de protecció oficial d'aquests que vol construir; som aquí per deixar-los en herència la pàtria sencera, sense hipoteques ni servituds. L'únic finançament just per a Catalunya és l'estat català; la resta, engrunes.

Visca Catalunya lliure!

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies. Senyora Orriols, jo a vostè li he de dir nou coses.

La primera, el món –em sap greu decebre-la– no comença amb vostè. Aquí ja portem bastants anys funcionant, al Parlament de Catalunya. No vingui amb postures adamistes. El món no comença amb vostè. S'han fet debats, hi ha hagut llibertats, hi ha llibertats, i no ens ha de venir a donar cap lliçó de democràcia.

Dos. Ha parlat de victimisme, d'una postura victimista. (*Veus de fons.*) No m'interrompi, jo no l'he interrompuda mai, a vostè. Avui ningú l'ha interrompuda, a vostè. Ningú, no he sentit ningú que la interrompés. I li dic més: per mi pot parlar el doble, perquè veurem que no té res a dir a ningú. (*Aplaudiments.*)

Quatre. Aquí al Parlament de Catalunya, sap què s'hi ve a fer? A treballar. Ho dic perquè parla molt de jaure i s'ho deu aplicar a vostè mateixa: cap dels seus diputats ha vingut a les compareixences de cap dels setze consellers del Govern. (*Aplaudiments.*)

Cinquè. Estic a favor dels mitjans públics de comunicació –a favor. Perquè en democràcia –a vostè això li deu resultar bastant nou– són essencials els mitjans de comunicació, els públics i els privats. I, sí, són incòmodes per al Govern, però fan una funció essencial: es diu el quart poder. I, per tant, ha d'haver-hi a Catalunya mitjans públics de comunicació; que hem de millorar entre tots i que –veig que tampoc no en té constància– depenen del Parlament de Catalunya. Vostè té dos diputats de 135. El pes que li correspon a la decisió dels mitjans públics de comunicació és el que li han donat els ciutadans de Catalunya, no el que decideixo jo.

Sisè. Diu que volem fer recular Catalunya a l'edat mitjana. Miri, jo miro endavant, sap? Som a l'any 2024 i miro endavant. Però és que en el seu cas no caldria que la fes recular a l'edat mitjana, no ha sortit mai, vostè, de l'edat mitjana. No cal que dissimuli. (*Aplaudiments.*) En el millor dels casos, ha arribat a la tercera dècada del segle passat, als anys trenta. Ho dic pels tuits que ha fet celebrant la victòria del Partit Liberal d'Àustria, filonazi. Ho dic..., el Partit Liberal d'Àustria. Ho dic pels tuits que ha fet i la reunió que ha tingut amb el diputat Siegbert Droese d'Alternativa per Alemanya, un partit d'*extrema dreta* que amenaça la convivència a Alemanya. I ho dic pel tuit equivocat que ha fet dient que Israel marca el camí. No, es confon; Netanyahu, en tot cas, marca el camí i no marca cap camí, marca

za, el que fem és condemnar a la pobresa. Cal regular les cures com qualsevol altre sector laboral, perquè, mentre no ho fem, mentre es considerin responsabilitats privades, les desigualtats de gènere es perpetuaran.

En definitiva, la perspectiva de gènere creiem que no ha de ser un afegit, sinó una necessitat innegociable.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. En darrer terme, en representació del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

El feminisme és una lluita noble, necessària, imprescindible. Però vostès l'han convertit en el joc dels disbarats. Volen dur-ho tant al límit que no s'adonen que generen justament l'efecte contrari a la societat: com més extravagants i radicals són les seves propostes, més rebuig i desafecció generen. No calia cap conselleria d'Igualtat i Feminismes, perquè totes i cadascuna de les conselleries i dels departaments d'aquesta institució ja tenen el deure inherent de vetllar i batallar per la igualtat.

Però la capacitat d'Esquerra Republicana per crear noves guinguetes va veure en el feminisme l'esquer perfecte: «De cara a la galeria semblarem progressistes i de cara cap endins, doncs guaita, col·locarem la germana de l'exconsellera Vergés i quatre amiguets més.» I ara Junts s'afegeix a la festa i demana agilitzar els tràmits per concedir les subvencions de 2024 del Departament d'Igualtat i Feminismes. Em faran repassar la llista de contractats. No deu ser que ara també hi tenen parents seus?

Un departament que es dedica a sancionar el lliure pensament i a subvencionar entitats marroquines com Ibn Battuta, encarregades de promoure la misogínia islàmica i d'empaitar judicialment els batlles que fiscalitzen el padró per evitar frau i astúcies.

Vostès creuen que subvencionant aquestes associacions que defensen lleis religioses de fa 1.400 anys i que consideren que la dona s'ha de tapar perquè provoca sexualment contribueixen a la igualtat i al feminisme? M'amoïna un xic, eh?, el concepte que tenen d'igualtat i feminisme.

De fora estant, saben què sembla? Fa l'efecte que perceben la dona com el sexe inferior a qui cal protegir i a qui cal promocionar. Cert grau de paternalisme es podria entendre, però en excés no és contraproductiu?

Les seves discriminacions positives per accedir als llocs de treball han devaluat els mèrits i aptituds de les dones que optaven a aquestes places perquè, de cop i volta, tothom qüestiona si hi han accedit perquè s'ho mereixien o perquè calia complir quotes. Això és un greuge per nosaltres, perquè som perfectament capaces d'arribar als llocs més alts sense haver de menester ni padrins ni lleis coercitives.

Mai no s'havien invertit tants recursos en polítiques feministes i mai no hi havia hagut tanta aflluència d'agressions, assetjaments, violacions i assassinats. Hom diria que no han encertat gaire la metodologia de treball. Segur que han identificat bé el problema?

Volen dir que el problema no és que massa sovint centren els esforços en un àmbit reduït de víctimes i n'exclouen interessadament d'altres? Acliquen els ulls i diuen: «No, no, això no és pas masclisme ni misogínia; això és multiculturalitat, diversitat, riquesa.» Farien bé de destapar-se els ulls i afrontar la realitat, encara que sigui dura.

Han deixat entrar immigració procedent de països a on no existeixen els drets de les nenes ni de les dones. Si no tenen valor d'actuar contra això que han importat, no perpetuïn l'errada. No poden omplir el país de misògins i llavors dir que cal crear conselleries, abocar recursos i agilitzar subvencions. Volen preservar els drets de les dones i reduir la discriminació i la violència que pateixen? No obrin més punts liles; tanquin fronteres.

I, davant la lliçó que han intentat donar-nos aquí, avui, em ve al cap una pregunta. A les eleccions al Parlament de Catalunya, Junts per Catalunya, Esquerra Republicana-

na i PSC quantes caps de llista dona han tingut? Quantes? Ja els hi responc jo: cap. Bé, Junts en va tenir una, però a última hora hi va haver de ficar un home al capdavant perquè havien de menystenir la senyora Borràs, oi? Si vostès creuen en la discriminació positiva realment, per què no l'apliquen? Quan passin de la teoria a la pràctica, avisin-nos i en tornem a parlar.

El president

Gràcies, diputada. Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Maria Àngels Planas i Crous.

M. Àngels Planas i Crous

Bé; moltes gràcies, president. Bé, jo me centraré en solucions, després de tot el que hem escoltat aquí. Per tant, donar les gràcies a les aportacions que s'han fet amb esmenes, i també... Algunes les hem acceptat; les altres, doncs, les hem transaccionat. I, per tant, les solucions és arribar a un consens, un consens ampli. És un repte de país el que tenim avui aquí, que afecta, evidentment, tota la societat, tan a nivell social com econòmic, com democràtic. I és una responsabilitat compartida per tots nosaltres i que exigeix que puguem treballar tots conjuntament per arribar a unes solucions; unes solucions que passen, en primer lloc, per obtenir dades. Si no tenim dades de què fem... Sabeu que la societat ha canviat molt ràpidament. Ara mateix les xarxes evolucionen molt ràpid i les dades que teníem fa dos anys no són les mateixes que ara. Si fem unes dades noves, podem actuar, podem modificar i podem fer el que calgui..., necessari.

I, per poder fer totes aquestes coses, evidentment que necessitem tenir un pressupost, evidentment que necessitem diners, i no és en absolut malbaratar econòmicament absolutament res.

Per tant, jo crec que hem de treballar tots conjuntament perquè puguem avui aconseguir, doncs, que la gent se senti segura en el nostre país. Amb alguns dels discursos que s'han fet aquí, evidentment que no se sentiran segures de cap de les maneres les nostres joves, els nostres joves i les nostres dones.

Per tant, jo, per acabar, donar les gràcies als grups que han donat suport perquè tiri endavant aquesta moció i que, a partir de les dades que obtindrem, a partir d'aquesta moció, puguem actuar i puguem treballar tots conjuntament, que passarà, evidentment, per la conselleria d'Igualtat i per tots els departaments que hi ha les polítiques..., que fan polítiques de gènere.

Moltíssimes gràcies a tothom.

El president

Moltes gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades aquest matí, que són els punts 20 a 23 de l'ordre del dia, un cop substanciat el punt número 5.

Si els serveis de la cambra també poden avisar el conseller de la Presidència per poder afrontar aquest cinquè punt, els ho agrairia.

Intervenció en el Ple de la síndica d'Aran

351-00001/15

Eth cinquau punt der orde deth dia ei era intervencion en Plen dera síndica d'Aran. D'acòrd damb er article 201.2 deth Reglament, era Mesa e era Junta de Portaveus deth Parlament acordèren era compareishença dera síndica d'Aran entà debàter sus era situacion d'Aran e eth desenvolopament deth son autogovèrn.

En nòm dera cramba me platz de saludar es mèmbers deth Conselh Generau d'Aran e deth sòn gabinet qu'aué mos acompanhen.

Dongui era paraula ara síndica d'Aran, senhora Maria Vergés Pérez.

(Aplaudiments.)

i la prioritització d'aquest Govern en matèria d'habitatge. I tant és que ho hagués dit i ho hagués impulsat el president Montilla, vull dir, encara amb més orgull recollirem aquest guant i aquesta política, perquè és la que ara necessita Catalunya.

Llavors, nosaltres estem buscant aquelles polítiques..., o ja les hem trobat i identificat, aquelles polítiques efectives que cal posar en marxa, que Catalunya necessita. I tant és de quan venen i si eren de l'equip anterior o no, les posem en marxa i reforcem i redoblem els esforços.

El treball en matèria d'educació, en matèria de feina del jovent, aquest és un dels reptes en què continuarem avançant, però també és veritat que hi han hagut importants avenços. L'economia catalana està creixent a unes xifres molt destacables i aquesta és una boníssima notícia per al jovent. Les taxes de temporalitat s'han reduït, la taxa d'atur juvenil s'ha reduït. Això és una bona notícia.

No n'hi ha prou, hem de fer més, sobretot, per a aquets joves que són més vulnerables i tenen menys recursos. Però hem de ser conscients que ara la principal preocupació del jovent és que no es poden permetre els lloguers que tenim, però, com a mínim, s'ho poden plantejar perquè tenen una feina. Deu anys enrere, potser ni s'ho plantejaven.

I en termes de l'educació i el que em comentava de l'FP, la consellera d'Educació ja ho va dir, va ser desafortunada aquella situació, però és que nosaltres vam començar el 12 d'agost, vull dir, del 12 d'agost a l'1 de setembre poc marge teníem de maniobra. I el primer que va dir la consellera és que revisàrem i posàrem en marxa mesures perquè això no tornés a passar al següent setembre.

En conclusió, aquest Govern està compromès amb el jovent, impulsarà estratègies de manera transversal des de tots els departaments de la Generalitat. Coordinarem des del Departament de Drets Socials i Inclusió, des de la Direcció General de Joventut, amb molt d'orgull molts d'aquests projectes, però ho hem de fer des del rigor, des de l'evidència, identificant els projectes efectius que realment puguin donar una solució definitiva i un canvi substancial en la vida i les condicions de vida del jovent de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora consellera.

Interpellació al Govern sobre les associacions i els centres de culte vinculats a processos de radicalització

300-00054/15

El desè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre les associacions i els centres de culte vinculats a processos de radicalització. És presentada pel Grup Mixt i, per fer-ne l'exposició, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

En el transcurs del 2024 s'han produït més de 420 detencions vinculades a terrorisme en el marc de la Unió Europea. Unes xifres que no evidencien sinó la punta de l'iceberg amb què ha topat Europa. A recer del dret de culte i de la correcció política, l'islamisme i la seva xarxa propagandística prosperen i s'ensenyoreixen del territori.

El blanqueig i la normalització de postulats radicals s'estén via xarxes socials, però també a través dels centres de culte. En la intimitat d'aquests oratoris, els imams fan proclames antioccidentals i antidemocràtiques i, de vegades, com a Ri-poll, es fan impunement crides a la gihad que desemboquen en atemptats terroristes.

La pròpia Europol alerta de la proliferació d'aquesta ideologia violenta entre els fills de les diferents onades immigratòries de religió musulmana que els governs

d'esquerres ens han imposat. Una alerta que la majoria de partits d'aquest arc parlamentari ha decidit ignorar. Alguns fins i tot han allargat la mà eufòrica al fonamentalisme, com l'exconsellera Tània Verge.

Pequen d'innocents i d'ingenus els qui pensen que l'islam és una religió i prou. És una ideologia politicoreligiosa que no admet la separació entre església-estat i que rebutja les lleis civils i el sistema democràtic que ens ha permès abastar-les; una ideologia que propugna sense vergonya la inferioritat de la dona, dels homosexuals, dels jueus, dels cristians i de tothom que no abrasi amb diligència i idolatria la seva fe; una ideologia misògina que manifesta el grau de submissió i fervor dels fidels, precisament, en la figura de la dona. Com més tapada i privada de llibertats ella, més bon musulmà és el seu germà, el seu pare, el seu marit o el seu fill.

Però això a vostès ni els commou ni els importa. Mentre obren punts liles i carreguen contra el que anomenen patriarcat europeu, permeten i aplaudeixen l'exhibició d'elements misògins i fonamentalistes dins aquesta cambra. Cada cop que s'autoanomenen feministes no els hi ve el riure? A mi em ve la plorera.

Si fossin conseqüents, demà mateix tancarien totes i cadascuna de les mesquites afincades a casa nostra, perquè a totes es promou la segregació i la discriminació de la dona. Però vostès no són aquí per defensar els drets d'aquestes dones, són aquí per captar el vot dels seus marits. D'aquí l'afany de regularitzacions massives, d'aquí el parrac al cap que llueixen algunes de les seves candidates.

Gràcies al paternalisme, permissivitat, complicitat i covardia de les institucions, proliferen arreu associacions islàmiques, mesquites i centres de culte, associacions que coaccionen, amenacen i denuncien governs municipals i nacionals en un clar intent d'abastar la submissió dels dirigents polítics als seus postulats i pretensions. Així han aconseguit vulnerar la llei de benestar animal, introduir la seva llengua i religió a les aules públiques o canviar menús escolars i dates d'exàmens. Cada concessió que es fa per privilegiar els musulmans és percebuda com una feblesa d'Occident i com l'evidència que poden exercir el control, fins i tot, sense ser demogràficament majoritaris. Ells cada cop són més forts i les institucions i les democràcies cada cop són més dèbils.

Bona part dels atacs terroristes perpetrats a Europa han set comesos per individus que van créixer i radicalitzar-se als seus països d'origen. Però també va a l'alça el percentatge de terroristes ja nascuts en territori europeu i radicalitzats a casa nostra. De les diferents tipologies d'atemptats podríem destacar-ne dues: els que pretenen causar el màxim impacte i un gran nombre de víctimes mortals, planejats durant mesos per grups terroristes i generalment enfocats a sales festives, camps de futbol o grans esdeveniments, i el que és capaç de generar un únic individu sense comptar amb prou feines amb mitjans logístics —els anomenats «llops solitaris»—: atemptats imprevisibles i improvisats, però igualment mortífers; individus que generalment es radicalitzen via xarxes socials, via amistats o comunitat, però també freqüentant centres de culte que fan interpretacions literals i estrictes de l'islam.

Es calcula que un terç de les mesquites ubicades a Catalunya són salafistes i que, per tant, prediquen una visió integral i integrista de l'islam; un risc de proporcions bíbliques que l'Administració ha permès i que sovint polítics de les seves formacions han inaugurat. Amb cada nova inauguració, amb cada nova legalització d'associacions islàmiques, contribueixen una mica més a estendre postulats radicals i donen poder a individus que l'empren per investigar, coaccionar i perseguir els musulmans que són sospitosos d'occidentalitzar-se, generant una xarxa repressiva dins la pròpia comunitat.

No podem permetre que es continuï intimidant a qui vol integrar-se a la nostra societat ni que es continuï amenaçant la població amb amenaces, denúncies i atemptats. És urgent revisar la llei d'associacions i fundacions per evitar que es destinin fons públics a entitats que els desvien a grups o activitats terroristes, i també fiscalitzar el finançament de la majoria d'aquestes associacions islàmiques del país, perquè

és impossible que aixequin les mesquites que aixequen sense rebre donatius de grups o d'estats amb clares intencions de potenciar el domini musulmà d'Europa.

A diferència de vostès, nosaltres no perseguim el vot de qui qüestiona i atempta contra la nostra civilització, de qui pretén desestabilitzar i destruir les estructures polítiques, econòmiques i socials del nostre país. Arreu del món s'ha acreditat que les comunitats musulmanes esdevenen societats paral·leles que viuen al marge de la llei i de l'estat de dret dels països on resideixen. No podem permetre que hi hagi assentaments demogràficament tan potents qüestionant les llibertats i les democràcies europees. És un suïcidi.

Cal començar a actuar i, de fet, molts estats ja han començat. El Govern austríac va tancar set mesquites i va deportar-ne els imams en considerar que feien prèdiques bèl·ligers contra el seu país. França ha tancat vint mesquites en el marc de la lluita contra l'islamisme radical i la prevenció del terrorisme i ha expulsat desenes de radicals. Alemanya ha tancat la mesquita d'on era usuari el terrorista responsable de l'atemptat contra el mercat de Nadal, on van morir dotze persones. I nosaltres? Què hem fet per les víctimes i els familiars de les víctimes del 17-A? No mereixen justícia? No mereixem protecció, els ripollesos?

El president

Gràcies, diputada. Per fer la resposta, té la paraula l'honorable senyor Ramon Espadaler i Parcerisas, conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler i Parcerisas)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, escoltant-la, em venia al cap un pensament d'un jove jesuïta valencià que es diu Jaime Tatay que deia: «Ens espanten el caos, la complexitat i la vulnerabilitat, i per això els falsos profetes de l'ordre, de la simplicitat i de la seguretat es colen tan fàcilment al nostre interior i ens convencen. No ens deixarem vèncer ni seduir. Caminarem malgrat la incertesa i malgrat la fragilitat.» I és veritat que estem en un món d'incerteses, que estem en un món de fragilitats, però les respostes simplistes, les respostes populistes i les respostes fàcils no són en absolut respostes. Si tot això que ens ha dit vostè ho hagués aplicat al seu municipi —ara no la veig..., ara la veig, diputada—, és vostè qui podia haver tancat la mesquita de Ripoll i no ho ha fet, perquè la competència sobre les mesquites, la legalització o no, és dels ajuntaments, no del Govern de la Generalitat.

Però, dit això, jo tinc dues opcions: o posar-me en el seu nivell i entrar en aquesta mena de frec a frec o posar-me a explicar tot allò que com a govern de Catalunya fem respecte als processos de radicalització, que és una realitat que existeix a Catalunya, com a Espanya, com al conjunt d'Europa, explicar què és el que fa el Govern en aquest sentit. I per fer-ho em sembla important començar, doncs, esmentant una qüestió que és rellevant. La radicalització, i especialment la radicalització violenta, és un fenomen que evidentment ens l'hem de prendre i ens el prenem molt seriosament, no només el Departament de Justícia, sinó el conjunt del Govern en totes les seves expressions.

Però què és la radicalització? Doncs la definició que crec que potser acceptarà, —potser no, ves a saber—, doncs és la que dona la Comissió Europea i la defineix com «el fenomen de persones que adopten opinions i punts de vista i idees que podrien desembocar en actes terroristes». Aquesta és la definició que dona la Comissió Europea. En aquest sentit, cal no confondre —i això ho adverteix també la Comissió Europea— la radicalització violenta amb la defensa de postulats ideològics que poden resultar indesitjables. I per a mi, molts d'ells, i per a molts de nosaltres, probablement molts d'aquests postulats ens resulten indesitjables, però no per això els cataloguem de violents, perquè moltes vegades no en són. I cal ser pulcre en aquest sentit.

La radicalització pot donar-se a l'entorn de diverses variables, no només la religiosa. Es pot donar des de variables identitàries, molt més enllà de la religió, vinculades a la ideologia política —ai las—, a les identitats ètniques o a les identitats nacionals.

el pasado mes de septiembre, un congreso en el que se llamaba a las mujeres «prostitutas» solo por usar perfume o por ponerse unos vaqueros. Y, mientras tanto, la Generalitat se ponía de perfil.

Tampoco podemos permitir que triunfen entre los jóvenes esos mensajes que atentan contra la dignidad de las mujeres. Y, miren, les voy a contar el caso de un vídeo que se ha hecho viral en redes sociales. En él aparecen seis o siete jóvenes de origen magrebí, en Francia, y uno tras otro se acercan a la cámara del móvil y van diciendo: «Cuando yo me case, mi mujer no tendrá derecho a conducir», y los demás aplauden; «no tendrá derecho a ir a la universidad», y los demás aplauden; «no tendrá derecho a ir al gimnasio», y los demás aplauden; «no tendrá derecho a salir con las amigas», y los demás aplauden; «no tendrá derecho a tener redes sociales», y los demás aplauden. Vídeo con más de 1 millón y medio de visualizaciones y cientos de miles de *likes*. ¿Esta es la inmigración que ustedes quieren para Cataluña, una inmigración que no se integra, que resta derechos a las mujeres y que las trata como un objeto? Es evidente que el islamismo importado atenta directamente contra la seguridad y la libertad de las mujeres, y en VOX no queremos que arraiguen aquí esos discursos, ante los cuales, por cierto, las feministas callan. (*Alguns aplaudiments.*)

Y, finalmente, hemos solicitado que desde el Parlament se impulsen reformas legislativas: que se derogue la infame ley del «solo sí es sí», que se aumenten las penas, ¿verdad?, a los violadores, incluyendo la prisión permanente, y se promueva la inmediata expulsión de los extranjeros violadores del territorio nacional para que cumplan la pena íntegra en sus países de origen, y que se rebaje la edad penal a los doce años y se agraven las consecuencias penales a los menores de edad que cometan delitos sexuales, que, por desgracia, cada vez son más frecuentes. Todos recordamos la terrible violación grupal de Badalona, ¿eh? La consellera Tània Verge dijo que a esos violadores menores de catorce años había que protegerlos. Pues no, señora Verge; desde VOX decimos que esos violadores..., lo que hay que hacer es: dureza penal y más contundencia a la hora de aplicar la ley. (*Alguns aplaudiments.*)

Y, en definitiva, asuman la grave situación que está atravesando Cataluña y protejan de verdad a las mujeres.

Muchísimas gracias.

El president

El Grup Parlamentari Mixt ha presentat esmenes a aquesta moció, i per defensar-les té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Permetre l'entrada massiva i descontrolada d'immigrants procedents de països on la dona és tractada com una mercaderia, com un objecte o com un ésser pecaminós a qui es pot castigar, reprimir, humiliar, casar per la força, violar o fins i tot assassinar per no sé quin estrany honor té conseqüències. Eren fàcils de preveure, aquestes conseqüències, però la casta política les va obviar perquè contradeien el seu discurs multicultural de color de rosa, perquè contravenien al relat pintoresc i fantasiós que ens havien venut. «La immigració és riquesa», ens deien. Se'n recorden? Ja ens l'hem trobat, ja, la seva riquesa. En només dos anys, un quaranta-set per cent més de denúncies per violació. Mentre vostès parlen de fets aïllats, els catalans patim la quotidianitat que ens ha set imposada.

Fa unes setmanes, el «cent cinquanta-cinquè» president de Catalunya afirmava en aquesta cambra que la inseguretat que pateix el país no és cap drama. Mil set-cents vint-i-quatre violacions denunciades el 2024. Quantes més n'hi hem de sumar perquè ho considerin un drama? O no l'hi veuran fins que els toqui a vostès? Vora el noranta per cent de condemnats per agressions sexuals que compleixen condemna a Catalunya són d'origen estranger. A quin percentatge cal arribar perquè hi vegin un patró i no simples casos aïllats? La conselleria d'Igualtat i Feminisme, a on és? Repassant el meu compte de Twitter? Potser que es dediquin a sancionar a qui fa

discursos misògins, a qui normalitza institucionalment la vexació de la dona i l'exhibeix com a objecte de pecat. Sancionin Esquerra Republicana, que blanqueja la discriminació i submissió de les dones dins aquesta cambra. O és que és intocable, l'islam?

Normalitzar actituds misògines té conseqüències, i conseqüències greus. Perquè aquí parlem tothora de denúncies, però, i qui no té l'oportunitat de denunciar? Saben quantes noies d'origen marroquí, pakistanès, siriana o algeriana han set i són obligades a casar-se amb parents contra la seva voluntat? Això seu no són nits de noces, són violacions. Suposo que ho tenen clar, oi?

El que estem vivint és una autèntica vergonya. Han reintroduït la barbàrie que havíem aconseguit erradicar. Perquè, sí, aquí també en teníem, eh?, de misògins autòctons, potser encara en tenim, però mai en el percentatge ni en el grau en que vostès els deixen entrar i regularitzen. Per fer-se els humanitaris i els progressistes han exposat les futures generacions de catalans a riscos i perills del tot impensables. Ja poden anar fent plans d'igualtat als despatxos, ja, que als carrers cada cop hi ha més dones tapades de dalt a baix i cada cop hi ha més homes tractant de meuques i pecaminoses les que no es tapen.

Només hi ha una manera de garantir els drets i llibertats dels catalans i de capgirar les estadístiques d'inseguretat i delinqüència: restitució de l'estat català, tancament de fronteres, creació d'un codi penal estricte i expulsió immediata de tots els immigrants que delinqueixin damunt el nostre territori. Qui s'hi apunta?

El president

A continuació, per fixar la seva posició, té en primer terme la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, la diputada senyora Sònia Martínez i Juli.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, president. La millor manera de combatre un problema és entendre'l bé, comprendre'l bé. Per combatre les agressions sexuals, és bo que en parlem, que escoltem les víctimes i que entenguem per què es produeixen. En canvi, a VOX no els interessa entendre ni comprendre les agressions sexuals, sinó desviar-ne el focus i sembrar la por. Això, senyors de VOX, és irresponsable i és perillós.

VOX intenta vincular més immigració amb més violacions a Catalunya, i això és totalment fals. És un insult a les víctimes i és un obstacle per abordar el problema real de la violència sexual. Els diré per què: en primer lloc, perquè utilitzen dades falses; en segon lloc, perquè creen falsos relats, i, en tercer lloc, perquè menyspreen les víctimes, generalment dones.

I anem per parts. En primer lloc, VOX utilitza dades falses. Vostès afirmen que el vuitanta-nou per cent dels violadors condemnats a Catalunya són de nacionalitat estrangera. Fals. Segons l'informe sobre delictes contra la llibertat sexual del 2023 del Ministeri de l'Interior, el seixanta-dos per cent dels condemnats per agressions sexuals són de nacionalitat espanyola. Hi insisteixo: de nacionalitat espanyola. El problema de la violència sexual no és una qüestió d'origen ni de nacionalitat, sinó que és un problema estructural, arrelat en el masclisme i en la desigualtat, que travessa fronteres i classes socials. Senyors de VOX, prou de dades falses.

En segon lloc, creen relats falsos. VOX associa també la immigració a la violència masclista. Fals. Amb aquest fals relat, volen derogar la llei del «només sí és sí». Però saben d'on va sorgir aquesta llei? De la indignació i la ràbia pel cas de La Manada. Sap d'on eren aquests senyors, senyor Macián? De nacionalitat espanyola. S'adonen de com de pervers és el seu relat? Els violadors no són d'un col·lectiu concret, no tenen una nacionalitat específica. El problema de les agressions sexuals no és migratori, és un problema estructural. Per això exigim a VOX que deixin de crear aquests falsos relats.

I, en tercer lloc, menyspreen les víctimes, generalment dones. VOX diu que hi ha més denúncies, i que si hi ha més denúncies és perquè hi ha més inseguretat. Fals.

També fer-li una reflexió. Vostè –i abans també ho feia el senyor Cid– mencionava uns municipis en què fem aquests ajustos d'oferta. Dir-li que, en tots aquests municipis que s'ha mencionat, cap d'ells o tots ells –ho diré al revés–, tots ells surten amb ràtios inferiors a vint. I amb tots ells s'ha planificat un increment possible de matrícula viva del deu per cent, que no tenen –però ho hem planificat per si de cas–, i en cap cas acabarien amb més de vint alumnes per grup.

Per tant, em penso que el compromís amb l'educació pública és clar i així seguirem treballant.

Gràcies.

El president

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia.

Proposició de llei de modificació de la Llei 21/2003, de 4 de juliol, de foment de la pau (continuació)

202-00026/15

El tercer punt de l'ordre del dia és el debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única de la proposició de llei de modificació de la Llei 21/2003, de 4 de juliol, de foment de la pau.

D'acord amb l'article 138 del Reglament i un cop aprovada la tramitació en lectura única el passat 26 de febrer, procedirem al debat final de les esmenes presentades pels grups parlamentaris en la tramitació en lectura única de l'esmentada proposició de llei.

(Remor de veus.) Quan surtin, facin-ho en silenci; facin-ho en silenci, si us plau. En acabar el debat, procedirem a fer les votacions.

A continuació, intervindran, en primer lloc, els grups parlamentaris que han presentat esmenes i, posteriorment, intervindran la resta dels grups parlamentaris per tal de posicionar-se. El temps d'intervenció serà de cinc minuts per grup parlamentari, tal com es va acordar a la Junta de Portaveus.

A continuació, per defensar les esmenes a la totalitat presentades, té la paraula, en primera instància, i en nom del Grup Parlamentari Mixt, la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Les institucions i organismes públics es deuen a Catalunya i als catalans. Han de servir els nostres interessos i garantir la qualitat dels nostres serveis. No poden obligar-nos a compartir el fruit de la nostra suor ni la prosperitat que hem aconseguit amb algú que viu a la quinta forca.

Compartir és un acte voluntari, i vostès reparteixen sense consentiment ni consulta prèvia. La unilateralitat que el processisme va esquivar el Primer d'Octubre, l'espanyolisme ens la imposa ara regalant els nostres diners i recursos a qui ni tan sols reconeix la nostra identitat ni el nostre dret a viure.

Ho saben els catalans que amb llurs impostos financen projectes feministes al Senegal o que encarreguen estudis sobre migracions i canvi climàtic al Sahel? Mentre hi ha gent sense llar vivint als carrers de Barcelona, vostès malgasten diner públic per promoure dèries ideològiques a milers de quilòmetres. Això no és solidaritat, això és exhibicionisme.

Cap entitat ni organisme pretesament pacifista «afincat» a Catalunya ha tingut ni la més mínima incidència en la promoció i consecució de la pau. No s'ha participat eficaçment ni proactivament en la resolució de cap conflicte, ni tan sols en el que hem patit els darrers anys a casa nostra i que van viralitzar els «piolins» a cops de porra.

Els informes avalen i documenten aquesta ineficàcia real en situacions de guerra i violència sistèmica. Podem dir, sense espifiar-la, que darrere de la majoria d'aquests organismes no hi ha bones intencions, sinó quantitats ingents d'interessos i cadires.

Com tot organisme dependent d'aportacions públiques, el Consell Català de Foment de la Pau té poc marge d'actuació i d'opinió i va sobrat de directrius polítiques. Això els fa adoptar posicions excessivament idealistes i utòpiques, allunyades de la realitat complexa que, mal que ens pesi, sempre acaba imposant-se.

Per fomentar la pau no cal abocar recursos enlloc. Cal retirar les aportacions a associacions islàmiques que promouen valors antioccidentals i que qüestionen democràcies sòlides. Deixin de subvencionar el terrorisme islàmic de Hamas via UNRWA. En comptes de fer lleis per castigar-me a mi de cara a la paret, legislin perquè el vel islàmic misògin i fonamentalista no pugui seure dins aquesta cambra.

Per quina pau lluiten vostès? Per la dels cementiris? Per la del pensament únic? Juguen a fer-se els pacifistes mentre deixen entrar a qui vol decapitar-nos.

Mala peça al teler.

El president

En nom del Grup Parlamentari VOX en Catalunya, té la paraula el senyor Alberto Tarradas Paneque per presentar la seva esmena.

(Josep M. Jové Lladó demana per parlar.) Sí. Em demanen la paraula? *(Pausa.)* Sí.

Josep M. Jové Lladó

Li demano la paraula per una qüestió d'ordre, president...

El president

Endavant.

Josep M. Jové Lladó

Portem molts plens que en aquest hemicicle s'estan fent servir expressions d'odi. Avui s'ha dit que el president de la Generalitat assenyala i altres decapiten, i avui s'està qüestionant com vesteix una representant de la sobirania popular.

Li exigeixo –l'hi exigeixo, president– que posi fre a aquestes expressions d'odi que no es poden normalitzar en aquesta cambra.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Prenc en consideració allò que vostè m'ha plantejat. També li expresso que, des de la Mesa del Parlament, vam establir un mecanisme, un procediment que és el procediment d'utilitzar la Comissió de l'Estatut del Diputat per tal de, amb posterioritat a aquests debats, poder analitzar aquestes intervencions. Tanmateix, hi insisteixo, prenc en consideració allò que vostè planteja. Hem analitzat a fons quina és la doctrina del Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg per veure quins són els límits de la llibertat d'expressió i mirem d'actuar-hi amb coherència.

Té la paraula.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, president. Hoy estamos aquí para votar la enmienda a la totalidad que VOX ha presentado contra una ley que es, a todas luces, inútil; una de tantas que este Gobierno y sus socios, pues, nos intentan colar con tal de justificar la creación de más chiringuitos y agrandar un poquito más, si cabe, su red clientelar.

Nos hablan de paz, pero el texto que nos presentan es una hoja en blanco: ninguna medida concreta, ningún objetivo real, ninguna mejora tangible. Solo humo. No hay nada.

Eso sí, nos han regalado un eslogan muy bonito: «*El pla per fer de Catalunya un país de pau.*» Estupendo. Muy bien. Enhorabuena. Explíquenme qué significa esto. ¿Con este plan desaparecerá la criminalidad?, ¿desaparecerán los conflictos? No,

enllà de plans, estudis i «a veure com ho fem». Seguim sense tenir el Departament d'Educació disposat a col·laborar en aquests temes. Per tant, moltes de les coses que aquí s'anuncien s'haurien pogut començar a treballar amb més intensitat la passada legislatura i ens alegrem que ara vulguin posar-les sobre la taula i hi votarem a favor com les hem votat sempre.

No es pot continuar finançant entitats provida. Hi ha la Llei 19/2020 que ho permet, però és que és tan senzill com posar com a requisit a les convocatòries l'acompliment dels drets humans; és bastant senzill, també. Hi han altres qüestions que tenen a veure amb que encara no està garantit l'avortament als centres públics, i Catalunya hauria de ser un territori on poguessis entrar en un hospital a fer-te un avortament sense que hi hagués gent a fora escridassant-te per la teva decisió.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Podem començar la intervenció dient que la seva campanya «La meva regla, les meves regles» no ha set allò que se'n diu precisament un èxit de cartellera. Sols el vint per cent de les dones que hi tenien dret han anat a la farmàcia a recollir-ho. I hi ha hagut nombroses queixes per part dels farmacèutics pel que fa al procediment d'abastiment i pagament del material. En altres paraules, un projecte valorat en 8 milions i mig d'euros que no ha reeixit.

De la mateixa manera que no està acceptat el terme «violència quirúrgica» per definir aquells casos en què durant el postoperatori apareixen blaus, propis de la força exercida durant les maniobres pels cirurgians o punts cosits amb mala traça, no entenem que s'accepti el terme «violència obstètrica» per definir el procés de naixement d'un nadó, en què s'empren, evidentment, procediments mèdics necessaris per garantir la vida de la mare i del fill. Aquest concepte que vostès volen instaurar criminalitza els professionals de l'àrea i els pressuposa una intenció de fer mal o de violentar les gestants que evidentment no s'avé amb la realitat.

A la seva moció es mostren preocupats per l'onada reaccionària que limita els drets sexuals i reproductius de les dones arreu del món. De qui ens parlen? De la República Islàmica de l'Iran? De l'Afganistan? De Síria? No. Parlen de democràcies consolidades com Itàlia, Polònia, Andorra o els Estats Units. Quina pena. Quina pena que fingixin feminisme per atacar les dretes mundials i alhora contribueixin a convertir aquest hemicicle en l'expositor improvisat de la misogínia islàmica. Vuitanta-tres matrimonis forçats registrats els darrers cinc anys i 681 nenes que han set mutilades genitalment els darrers tres. I no a on governa el Papus de l'extrema dreta, no; a on governaven vostès: a Catalunya. I en comptes d'endur-se les mans al cap i fer una batuda contra aquests pederastes, violadors i bàrbars, proposen fer educació sexual integral als nens de tres anys. Mentre mirem incrèduls el seu dit, no veiem com avança la mitja lluna, oi? Els hauria de caure la cara de vergonya. Deixin en pau els nens i empaitin d'una vegada la barbàrie.

El president

Per tal de pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Tània Verge Mestre.

Tània Verge Mestre

Gràcies, president. Gràcies de nou als grups parlamentaris que han presentat esmenes. Ja s'han comentat les que han estat acceptades, les que han estat transaccionades, per això aquesta intervenció final la dedicaré a rebatre l'extrema dreta. Tants dies aquí, escopint discursos d'odi contra les persones migrades sota la falsa bandera de la defensa dels drets de les dones i, avui, l'extrema dreta no dissimula el

PARLAMENT DE CATALUNYA	Secretaria General
REGISTRE GENERAL	
18 NOV. 2025	
ENTRADA NÚM. 68342.	
N.T. / 15	

A LA COMISSIÓ DE L'ESTATUT DELS DIPUTATS

Na SÍLVIA ORRIOLS SERRA, Diputada i Presidenta del Grup Parlamentari d'Aliança Catalana (Mixt); en el meu propi nom, dret i interès, davant aquesta COMISSIÓ DE L'ESTATUT DELS DIPUTATS COMPAREIXO i, com millor sigui procedent en Dret,

MANIFESTO:

I.- Que en data 30 d'octubre de 2025, em va ser notificat escrit signat pel President d'aquesta Comissió, el Sr Toni Castellà i Clavé, mitjançant el qual se'm comunicava a tenor literal:

a).- *"La Comissió de l'Estatut dels Diputats, en la sessió del 23.10.2025, després d'examinar els fets mitjançant una informació reservada, va decidir investigar-los per a formular un informe, una recomanació o una proposta".*

b).- *"En la mateixa sessió, d'acord amb l'article 26.3 del Codi de conducta, la Comissió de l'Estatut dels Diputats també va acordar donar-vos tràmit d'audiència, per a la qual cosa disposeu d'un termini de quinze dies hàbils per a presentar una aportació per escrit o per a comparèixer davant la Comissió".*

Així mateix, també es va adjuntar com ANNEX 1 l'escrit que inicia el present procediment signat pel president del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya Josep M. Jové Lladó; la seva portaveu Sra Ester Capella i Farré i el portaveu adjunt Jordi Albert i Caballero.

II.- Que no estant conforme amb la proposta d'inici d'un procediment de verificació del Codi de conducta i sol·licitud d'informe a la Comissió de l'Estatut dels Diputats, ni respecte els fets i manifestacions que hagin de ser investigades; ni en l'existència de responsabilitat exigible a l'interessada; formulo dins el termini conferit de QUINZE dies hàbils les següents:

AL-LEGACIONS

Unica.- El grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya invoca l'article 7 del Codi de Conducta que determina que *"Els diputats del Parlament han de mantenir en tot*

moment una conducta respectuosa amb els altres diputats i amb els ciutadans, i una actitud escrupolosa i exemplar d'acord amb el principi d'igualtat sense discriminació per raó de gènere, orientació sexual, creences, ideologia, origen o condició social, ètnia, llengua o qualsevol altra. Aquest capteniment ha d'implicar sempre la utilització d'un llenguatge adequat, i també un sistema de relació fonamentat en la interacció constructiva, cordial i dialogant amb totes les persones i tots els col·lectius sense exclusió".

Així, considera que les expressions proferides "de manera reiterada" durant la substantiació de diverses intervencions parlamentàries de la compareixent són vexatòries, i que "...s'observa un evident ànim d'humiliar i menystenir a la diputada públicament utilitzant la sessió plenària com a altaveu per dur a terme aquestes discriminacions".

Amb la present petició d'investigació, el que pretén el grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, és anular el principi de llibertat d'expressió que ampara a la diputada compareixent, llibertat d'expressió que té com a finalitat garantir el desenvolupament d'una comunicació pública lliure, que permeti també la lliure circulació d'idees i judicis de valor inherent al principi de legitimitat democràtica.

Les declaracions objecte de la investigació constitueixen una opinió política legítima, expressada en el marc del debat públic sobre la igualtat de gènere i els drets de les dones. En cap moment pretenen incitar a l'odi ni discriminar cap col·lectiu, ni a la diputada en particular, sinó analitzar críticament un símbol que, segons nombrosos sectors feministes i acadèmics, representa una imposició sobre les dones.

Existeixen àmpliament arguments que consideren el vel islàmic -en les seves diferents formes- com una imposició de caràcter patriarcal, que limita la llibertat i l'autonomia personal de les dones. En molts contextos socials i culturals, el seu ús no és fruit d'una elecció lliure, sinó d'una pressió familiar, religiosa o comunitària que associa l'honor i la virtut femenins amb la cobertura del cos.

Han estat diversos els historiadors i estudiosos de l'islam i del dret islàmic que sostenen que el vel no constitueix un mandat essencial de la *xaria*. L'Alcorà exhorta a la modèstia i al respecte, però no estableix de manera expressa l'obligació de cobrir-se els cabells o el rostre. L'obligació d'utilitzar el vel, tal com s'imposa en alguns països o comunitats, deriva d'interpretacions posteriors de caràcter patriarcal, no pas d'un precepte religiós inequívoc i per tant, no s'ataca en absolut el dret a la llibertat religiosa que ampara a la diputada.

Des d'una perspectiva dels drets humans i de gènere, -a la que tan apel·la el grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya en el seu escrit-, la imposició del vel s'ha interpretat com un element de subordinació i control sobre el cos femení. L'associació entre la moralitat de la dona i la seva aparença física constitueix una forma de discriminació que perpetua rols de gènere desiguals. Així, la crítica a aquest símbol és legítima i necessària en el marc de la defensa dels drets de les dones i les nenes, i és sa i pertinent que es faci en aquest context parlamentari.

PARLAMENT DE CATALUNYA	Secretaria General
REGISTRE GENERAL	
18 NOV. 2025	
ENTRADA NUM.	68.342
N.T.	 / 15

Najat el Hachmi, escriptora i periodista, coneixedora del món islàmic i de Catalunya, ha afirmat que *"Quan neguem la càrrega tan tremenda que té un símbol com el mocador, estem tirant terra sobre la lluita de les dones que estan pagant un preu molt alt per oposar-s'hi, per no sotmetre's a aquesta norma."*; o que *"Això mai no ha format part de la nostra tradició cultural, així que no estem tornant a cap identitat"*; o que *"El mocador és una bandera del fonamentalisme islamista. El fonamentalisme fa bandera del mocador perquè té una obsessió per controlar el cos de la dona"*. Perquè les mateixes paraules pronunciades per la compareixent són vexatòries i pronunciades per una altra dona no ho són?

Les manifestacions realitzades per la diputada compareixent s'amparen plenament en el dret fonamental a la llibertat d'expressió, especialment protegit quan es tracta de qüestions d'interès públic, com és el debat sobre la igualtat i la llibertat de les dones. La investigació iniciada vulneraria aquest dret i suposa una restricció injustificada al lliure exercici de la funció representativa.

Per tant, les manifestacions de la diputada compareixent en seu parlamentària i l'exposició pública de la seva ideologia contraria a l'ús del vel islàmic, no pot ser coartada per cap institució de caràcter públic, -com és aquest Parlament de Catalunya- sotmès a l'imperi de la llei -estem en un estat de dret- essent en tot moment coherent en la seva defensa dels valors civils de la societat catalana, considerant que està en perill la seva preservació si enlloc de regir-nos per un estat social i democràtic de dret, algun dia ho fem sota l'imperi d'una llei religiosa com és la xària basada en l'Alcorà que, -esperem que aquesta Comissió de l'Estatut dels Diputats tingui present en la redacció del seu informe- s'ha configurat com a llei islàmica i de referència en el món àrab, i que precisament està ben lluny de ser compatible amb els valors occidentals.

Per tant, estem davant l'exercici del dret de llibertat ideològica i de pensament en el sentit més ampli i que, precisament, ha estat aquest dret que ha fet evolucionar fins els nivells de benestar i pluralisme que han caracteritzat el desenvolupament o progrés de Catalunya.

Un informe que avaluï la prossecució d'aquest procediment, seria un atac frontal a la diputada compareixent, vulnerant el dret fonamental (llibertat d'expressió) *"A expressar i difondre lliurement els pensaments, les idees i les opinions per mitjà de la paraula, l'escriptura o qualsevol altre mitjà de reproducció"* configurat a l'article 20.1 de la CE. Com és conegut, l'exercici d'aquests drets no pot ser restringit per mitjà de cap tipus de censura prèvia, que és el que pretén el grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, soscavant i mutilant les intervencions d'aquesta diputada en les sessions plenàries on intervé.

És més que evident, que tota vegada minvada la llibertat ideològica de la compareixent -s'inicia aquest procediment per pensar com pensa- i a més se li fonamenta aquesta decisió per la difusió pública de les seves idees, diluint la confrontació d'idees i refusant el debat públic de les mateixes, vulnerant un dels drets fonamentals dels ciutadans com és el dret a la llibertat d'expressió i opinió.

La llibertat d'expressió, reconeguda constitucionalment a l'article 20.1.a) de la CE és, juntament amb la llibertat d'informació, una de les bases sobre les quals es sustenta el sistema democràtic, i sense la garantia de les quals no hi ha democràcia. Més enllà de la seva dimensió com a dret subjectiu i fonamental de tota persona a expressar les seves opinions i judicis de valor, la llibertat d'expressió té un caràcter objectiu perquè, com ha reconegut el Tribunal Constitucional, constitueix una garantia institucional d'una opinió pública indissolublement unida al pluralisme polític dins un Estat democràtic.

En efecte, difícilment podríem imaginar una societat democràtica sense la confrontació d'idees i opinions diverses, i el pluralisme ideològic és requisit indispensable per al seu funcionament i un dels valors superiors del nostre ordenament jurídic -sembla que la mesa que ha admès a tràmit l'escrit del grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya no ho veu de la mateixa manera-. La democràcia troba suport fonamental, per tant, en aquest intercanvi i confrontació d'idees i pensaments que es produeix amb l'exercici de la llibertat d'expressió, que permet, alhora, projectar la llibertat ideològica, reconeguda a l'article 16 CE, i conformar les diverses idees i pensaments subjectius que integren l'opinió pública lliure a la societat.

Quan es limita i pretén sancionar la llibertat d'expressió d'aquesta diputada, no es penalitza únicament la seva llibertat individual d'expressar les seves idees, opinions o pensaments, sinó que fonamentalment s'impedeix que en aquest cas la societat catalana -receptora de les seves intervencions en seu parlamentària- pugui comptar amb aquesta lliure comunicació d'idees que és la base de la democràcia, i tenint en compte que la compareixent actuava en cadascuna de les intervencions relatades en l'escrit, en la seva condició de representant d'un partit polític com és Aliança Catalana, i que transmetia l'ideari del partit amb les seves intervencions, s'impedeix també que els ciutadans puguin participar de manera responsable en els assumptes públics, exercint lliurement i racionalment el seu dret de sufragi, formant la seva pròpia opinió, al no poder tenir accés a la diversitat d'opinions existents dels seus representants polítics, valorar-les i contrarestar-les.

Ja en l'àmbit més jurídic-legal, aquesta concepció de la llibertat d'expressió com a garantia institucional és la que ha permès que es col·loqui en una posició preferent que es pot traduir en l'absència d'intervenció per part dels organismes i institucions públiques i especialment aquesta Comissió de l'Estatut dels Diputats perquè pugui desplegar la seva màxima eficàcia -és el que la doctrina i jurisprudència ha anomenat llibertat negativa- o de certa prevalença a l'hora de resoldre el conflicte eventual amb altres drets, béns o interessos legítims dignes de protecció. En aquest sentit, el Tribunal Constitucional, com molt bé deu conèixer l'instructor, ha insistit a qualificar-la "*com un dels fonaments indiscutibles de l'ordre constitucional espanyol, col·locada en una posició preferent i objecte d'especial protecció*".

Que un estament de caràcter públic-institucional no només pretengui acotar i limitar, sinó que a més pretengui sancionar (aquesta és la pretensió subjacent) el lliure exercici al dret a la llibertat d'expressió i opinió, no només vulnera les garanties jurídic-constitucionals que amparen a la compareixent sinó que encaminen als membres

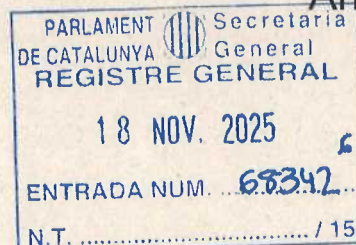
d'aquesta Comissió i de la Mesa d'aquest Parlament a la prevaricació i a la més que factible punibilitat penal de la seva actuació.

Nogensmenys, la sol·licitud de verificació vulnera també el dret fonamental de participació de la compareixent de l'article 23.1 de la CE *"Els ciutadans tenen el dret a participar en els afers públics, directament o per mitjà de representants lliurement elegits en eleccions periòdiques per sufragi universal. 2. Tenen també el dret d'accedir en condicions d'igualtat a les funcions i als càrrecs públics, amb els requisits que les lleis assenyalin"*.

Si la llibertat d'expressió gaudeix d'un ampli reconeixement general i d'una posició jurídica preferent, quan el seu exercici té lloc en l'àmbit polític, aleshores assoleix una vis expansiva més gran desplegant amb tota amplitud els seus efectes. Alhora d'atorgar-li més protecció, es té en compte que l'exercici de la llibertat d'expressió tingui per objecte la crítica a la gestió pública o al funcionament de les institucions -la compareixent és crítica amb la inacció del govern i altres grups parlamentaris vers la ideologia política-religiosa que representa l'ús del vel islàmic- o que tracti assumptes de rellevància pública, com en aquest cas serien la percepció per part de la ciutadania del retrocés en els drets i llibertats assolits respecte a actituds clarament missògenes i homòfobes de certs sectors de l'islamisme més radical o la pèrdua dels valors occidentals...etc. I contràriament al que fa aquesta Comissió, no es pren en consideració l'exercici simultani amb altres drets fonamentals com ara la participació política o la llibertat ideològica. No es parteix ni es té en consideració, a més, de la idea que els qui es dediquen a la gestió pública o exerceixen un càrrec públic com és el cas que ens ocupa, han de poder expressar en l'exercici de la seva representativitat públic-política, les idees que defensen, sense haver de suportar un risc de lesió més gran en l'esfera dels seus drets individuals, que ateses les circumstàncies queda clara l'exposició de la compareixent, també a títol individual, privant-la de dir i representar el que pensen els seus electors. Amb la participació davant aquest hemicicle, la compareixent exerceix el dret de participació política expressant les seves opinions sobre qüestions d'interès o rellevància pública.

S'hauria d'haver tingut en compte de no haver instruït aquest procediment de verificació tan matusser i premeditadament prospectiu, que les opinions o judicis de valor expressats per la compareixent assumint una funció representativa en període de sessions parlamentàries, haurien de ser objecte d'especial protecció. Quan l'exercici de la llibertat d'expressió el porten a terme representants públics escollits democràticament, i en l'exercici de les seves funcions, ha d'entrar en joc un plus de garantia respecte de les seves declaracions, sense interferències o obstacles que coartin el lliure debat d'idees, fent possible la formació de la voluntat general.

En definitiva, no es tracta d'un dret absolut, però convindrem que els seus límits han de ser interpretats molt restrictivament i això no vol pas dir que sigui un dret absolut -cap ho és- i, per tant, pot ser sotmès a limitacions o condicions justificades en la protecció d'algun dret valor o bé jurídic de rellevància constitucional. Tanmateix, com a restriccions d'un dret fonamental que hem situat com a condició necessària per a la convivència democràtica, aquestes limitacions s'han de guiar per un principi

d'intervenció mínima i aquest principi d'intervenció mínima implica que no es podrà actuar contra expressions o manifestacions d'idees pel simple fet que puguin resultar negatives o desagradables o crítiques amb certs col·lectius.

També la CE en el seu article 9 *"garanteix el principi de legalitat, la jerarquia normativa, la publicitat de les normes, la irretroactivitat de les disposicions sancionadores no favorables o restrictives de drets individuals, la seguretat jurídica, la responsabilitat i la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics"*.

Per la qual cosa, l'apreciació i consideració de la comissió d'una conducta susceptible de ser considerada com a investigable, per discriminació atribuïda a la compareixent s'ha de basar en la consideració de les circumstàncies concurrents en el cas concret, a fi de valorar si ha infringit de manera clara i indubitable els preceptes del Codi de conducta aduïts al respecte i si la seva conducta i declaracions sobrepassen els estàndars exigibles de comportament parlamentari i també dins el marc social i normatiu.

De tot el que s'ha aduït i les manifestacions en què es basa l'escrit, s'infereix més un ànim d'impedir l'exercici del dret d'opinió de la compareixent que no pas la necessitat i obligació *ex lege* de perseguir actituds i tractes discriminatoris vers la diputada que s'ha sentit vexada, mereixedor de protecció per part d'aquesta institució.

És més, no deixa de ser sorprenent, que la diputada Najat Driouech Moussa qui s'ampara en l'article 7 del Codi de Conducta que determina que els diputats han de tenir *"...una conducta respectuosa amb els altres diputats"*, hagi recriminat a una companya de grup parlamentari -concretament la diputada Marta Vilalta-, la seva manera de vestir havent d'ocultar part del seu cos una vegada finalitzades les intervencions en la propassada sessió parlamentària. De la mateixa manera que interpel·la el seu dret a lluir una peça que oculta els seus cabells, priva del dret a lluir una peça que mostra una altra part del seu cos a una diputada del propi grup parlamentari.

La discrecionalitat de la Mesa i de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, no es pot convertir en arbitrarietat.

El 10 de juny de 2024, el President d'aquest Parlament pronunciava la locució següent: *"En aquest Parlament s'ha de poder parlar de tot i s'ha de poder debatre de tot, sense pressió de cap altre poder públic ni l'amenaça de poder ser privat de llibertat. Poder tornar a fer política amb l'absoluta llibertat i sense cap condicionament que la voluntat del poble de Catalunya que ha escollit aquests 135 diputats"*.

Annex 9

PARLAMENT DE CATALUNYA	Secretaria General
REGISTRE GENERAL	
18 NOV. 2025	
ENTRADA NÚM. 68342	
N.T. / 15	

A la Comissió de l'Estatut dels Diputats DEMANO: *que es tingui per presentat el present escrit; es tinguin per efectuades les manifestacions que hi consten i en doni coneixement als membres d'aquesta Comissió, als efectes legals pertinents.*

RIPOLL, 6 de novembre de 2025

Signat,
Sílvia Orriols Serra
(Presidenta del Grup Parlamentari d'Aliança Catalana)

Firmado digitalmente por
ORRIOLS SERRA SILVIA - DNI
77921160N (TCAT)
Fecha: 2025.11.17 08:49:57 +01'00'

